AYDEDE

No. 91 — 104
CUMARTESİ 7 NİSAN 1949
FİYATI 25 Kuruş

Cumartesi Günleri Çıkar Bitaraf Siyasî Hoşsohbet Gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2. TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon - 25100 — Posta Kutusu: 816

FIKRALAR
SİYASÎ HADİSELER
CEMİYET HAYATI
KADIN VE SİNEMA
HİKAYE
İKİ ROMAN
TUHAF VAKALAR
HOŞ SÖZLER
FOTOGRAF
VE
KARİKATÜR

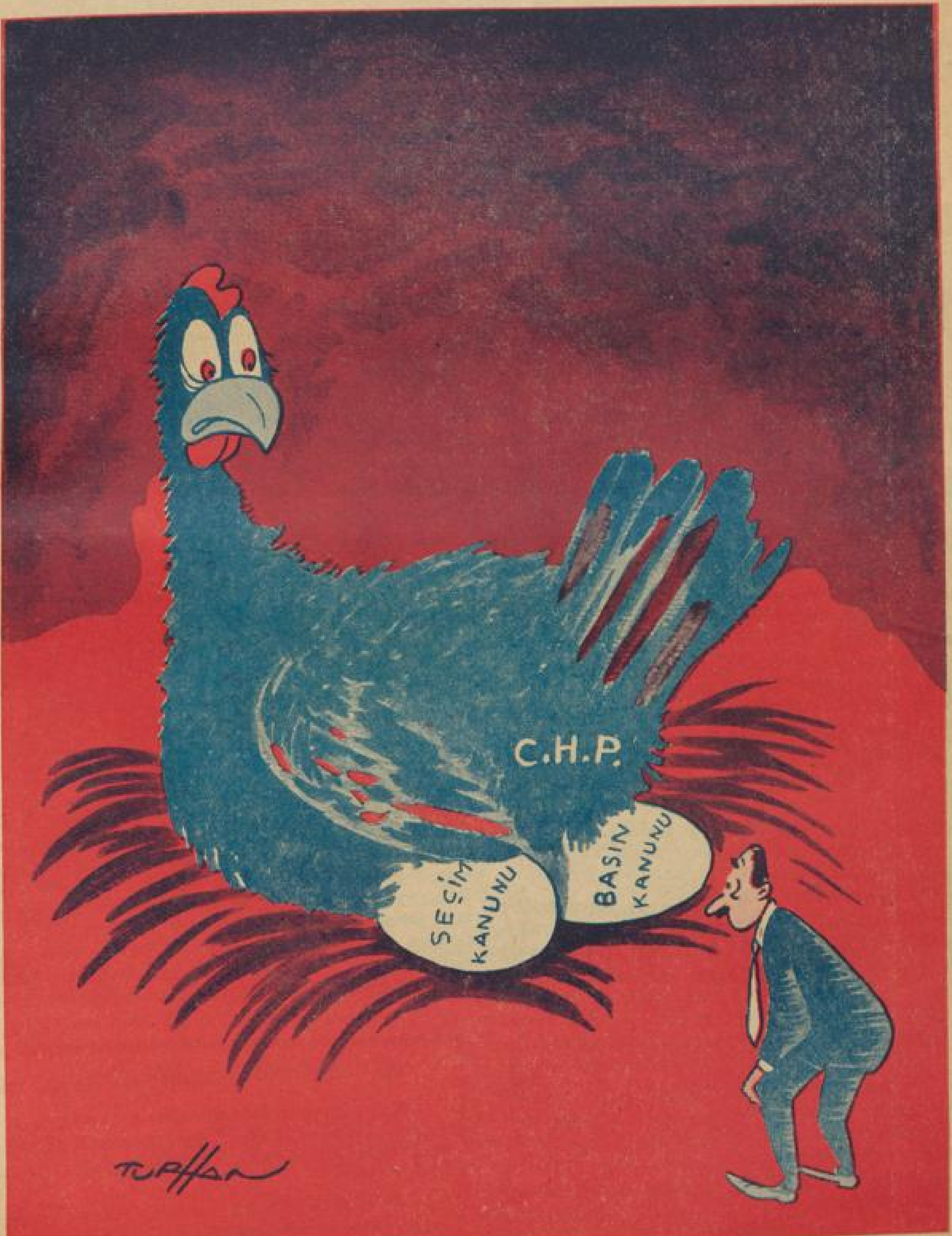

SEÇİM VE BASIN KANUNLARI ENCÜMENLERDEN BİR TÜRLÜ ÇIKAMIYOR... "Gazeteler"

Halk — Bir türlü çıkmadı, bu yumurtalardan şüphe etmeğe başladım!

ŞU, ACAİP DÜNYA!

Ölüden Boşanan Kadın

Boşanmaların bu kadar çoğaldığı bir devirde herkes diriden boşanacak değil a; başkalarından geri kalmamak için ölüden boşanan çıkar.

Fransada Lyon hukuk mahkemesine Mari Luiz Düren isimli bi kadın müracaat ederek Henri Düren adlı kocasının öldüğünü bildiği halde, bunu ispat edemediğini kendisini boşatmalarını istiyormuş. Bu karışık dâvaya mevzu olan hâdise şöyle cereyan etmiş.

Bundan bir kaç ay öce, Lyonun en işlek mağazasını işleten bayan Düren, akşam üstü eve döndüğü zaman, bulduğu mektubu okur beyninden vurulmuşa döner. Kocası, kocası olmadığı için onu terkettiğini söyler ve her şeyi itiraf eder.

Genç ve güzel bir kız olan bayan Mari Luiz bundan on yıl önce dürüst, namuslu bir muhasebeci ile evlenir. Evliliklerinin ilk ayları neşe ve saadet içinde geçer. Fakat, neyleyelim ki, felek genç çiftlere yâr olmaz. 1939 Eylülünde ikinci dünya harbi patlar. Genç Hanri Düren silâh altına alınarak, karısının göz yaşları arasında kuzey ordular gurupunda bir tümene gönderilir. 1940 yılında (acaip harp) devrinin sonunda, büyük Alman taarruzu başladığı sırada kıtasile birlikte esir düşer ve Almanyanın içine gönderilir. Aradan bir müddet geçince Hanri Düren Bavyerada bir çiftliğe çalışmak üzere yollanır. Orada dünyanın en garip hâdisesile karşılaşır; tıpa tıp, kendine benzeyen bir Fransız esiri daha vardır Parisli bir delikanlı olan eşinin kendinden tek farkı, bir az daha sağlam yapılı olmasıdır. Benzerler gayet samimî dost olurlar, birbirlerinden ayrılmazlar. Birlikte yerler, birlikte içerler. hayatlarını en ince teferruatlarına kadar birbirlerine anlatırlar.

Aradan yıllar geçe, Almanyayı tepesine kadar yükselten felek birden yere çalar. Dört bir taraftan müttefik orduları Almanyanın içine doğru yürümektedir. Bu sıralarda, bünyece zayıf olan Hanri Düren esaretin meşakkatine dayanamaz, verem olur, ölür. Cesedi çiftliğin kenarında bir yere gömülür. Bir kaç hafta sonra, Amerikan kıtaları çiftliğe girer ve Fransız esirlerini kurtarırlar.

Bu arada, Dürenin benzerini bir düşüncedir, alır. Ev yok, bark yok, ana yok, baba yok; iş yok güç yok!. Terhis olunca ne halt edecektir. Aklına şimşek gibi, dahiyane bir fikir gelir ve derhal tatbike girişir. Bir gece, memlekete dönmekte olan esir kafilesinin arasından kaçtığı gibi soluğu doğru Lyonda alır.

Bu arada, annesinin ölümü üzerine, şehrin en büyük moda mağazalarından birine konan bayan Düren kocasını karşısında görünce sevincinden çıldırma derecesine gelir. Sarmaş dolaş olurlar ve kumru gibi sevişmeğe başlarlar.

Harb kocasını bir hayli değiştirmiştir; zayıfken gürbüzleşmiş, daha ateşli bir erkek olmuştur. Buna mukabil, çalışkan bir insanken tenbelleşmiş; hâfızası zayıflıyarak bir çok müşterek hatıraları hatırlayamaz hale gelmiştir. Bayan Düren her şeye katlanır, terhis muamelesini yaptıramıyan kocasının işini para dökerek halleder; yeni bir nüfus kâğıdı çıkartır; onun aylak aylak dolaşmasına göz yumarak sabahtan akşama kadar dükkânda didinir.

Ve nihayet, olan olur, kadıncağız bu mektupla karşılaşır. Dürenin benzeri neden kaçmıştır? Bu hususta, adam hiç bir şey söylememiştir. Evden ayrılırken, yalnız kendi eşyasını ve kadının bir fotoğrafını götürmüştür. Bu, dört senelik müşterek hayatlarında kadına bağlandığını ispat eder.

Şimdi, Lyon hukuk mahkemesi, ölümü hiç bir vesika ile ispat edilmemiş olan bir adam hakkında, nasıl karar vereceğini bilemiyormuş. Bayan Dürenin avukatı talak sebebi olarak, Hanri Dürenin evini ihmalini ileri sürüyormuş.

Çeviren: T. TUNA

Ciddi Asansör

Mahlûkatın neşelisi olduğu gibi, ağırbaşlısı da vardır. Meselâ, bazı insanlar yalnız gülmekten, eğlenmekten hoşlanırlar nekre insanlarla düşüp kalkarlar. Bazı kimseler de her işlerinde ciddi durmağı, asık suratlı bulunmağı bir meziyet sayarlar. Bunların yanında gülmek, en büyük günahı, en ağır suçu işlemektir.

Hayvanlar da böyle değil midir: Bir maymun gülmekten, oynamaktan, şaka yapmaktan hoşlanır. File gelince gayet ağırbaşlı, ciddi bir hayvandır.

Biz bugüne kadar, bu karakterin yalnız canlılara vergi olduğunu sanıyorduk. Meğer ne kadar cahil imişiz? Bu ruhi halet eşyada da mevcutmuş.

Bakınız! Bir İngiliz mühendisi yeni bir asansör icat etmiş. Bizleri merdivenin istibdadından ve işkencesinden kurtaran bu âletin benzerlerine benzemiyen bir tarafı varmış: lâftan anlıyormuş! Meselâ, altıncı kata çıkacaksınız. Elektrik düğmesine basacağınız yerde, "Altıncı kat!„ diyormuşsunuz. Fırt! kendinizi istediğiniz yerde buluyormuşsunuz. Böylece konuşa konuşa inip çıkıyormuşsunuz. Fakat, bir de bunun kötü tarafı varmış; bu anlayışlı asansör gayet ciddî imiş. Yukarı çıkarken biri gülmek gafletini gösterdi mi? Derhal tepesi atıyor, içindekileri ta bodrum katına kadar indiriyormuş.

Bu hâdiseyi mucid mühendis şu şekilde izah ediyormuş: Asansörde bir fotoelektrik foto bulunmakta imiş. Seslerin ihtizazı buraya çarpıyor ve makineyi harekete geçiriyormuş. İnsan kahkahası, bodrum kat mânasına gelen Daunster kelimesini andırdığı için makine yanılıyormuş.

Namuslu Yankesici

Geçenlerde, Paris civarında bir yerde oturan bir genç kız alış veriş için şehre iner. Alacaklarını aldıktan sonra, kadınlık damarı kabarır ve son modelleri görmek üzere büyük mağazalardan birine girer. Sağa bakıp içi gider, sola bakıp ağzının suyu akarken tren saati aklına gelir. Bir de ne görsün! On dakika var! hemen fırlar, bir taksiye atlar. İstasyona gelip de, şoföre parasını vereceği zaman, aklı yerinden oynar: çantasının yerinde yeller esmekte! Şoför haline acır ve kızı banliyödeki evine kadar götürür.

İki gün sonra, kızcağızın babası şöyle bir mektup alır: "muhterem efendim, geçen gün kızınızı çarptığımdan dolayı büyük bir utanç duyuyorum. Bunu, ben değil, mesleğe dün başlamış bir acemi bile becerebilirdi. Zavallı o kadar aptalca dolaşıyordu ki... Fakat, ben namuslu, şerefli bir insanım. Size çantada bulunan hüviyet varakasını gönderiyorum selâm„.

ATEŞBAZ

Eskiden sünnet düğünlerinde ateşbazlar vardı.

Şimdi bunlar yerlerini illüzyonist, manyetizmacı profesörlere bıraktılar..

Fakat, bizde kaybolan bu sanat İngilterede revaç bulmuş. Beş yıldır, Donne Delbert adlı bir sarışın dilber bütün İngiltereyi fethetmiş. Her uğradığı şehirde, yerler, haftalarca önce tutuluyor, halk büyük sanatkârı ateş yerken görmek için birbirini kırıyormuş. Rivayete göre, bu ateşbazenin vücuduna doldurduğu ateşlerle tutuşan, ahlar, oflar çeken, amma velâkin bir türlü naili meram olamıyan yüzlerce genç gönül de vermiş.

Geçenlerde, bu ateş yutan dilber hatun Niyuvhostl şehrinde icrayı sanat eylerken nasıl olmuşsa alevler elbisesini sarmış. Bre aman. Bayanı kurtaralım! derken tutuşan entarinin altından kıllı erkek bacakları çıkmaz mı!..

İş gazetelerin diline düşmüş; meseleye polis el atmış ve bunların altından çapanoğlu çıkmış. Donne Delbert isimli ateşbaz ve ateşfeşan hatun, 1945 yılında vazifesinden kaçan Hil adlı bir Amerikan eri imiş.

Felâket Bekliyen Şehir

"Dünyanın sulh ve sükûn beldesi olan İsviçrenin Cenevre şehri halkını büyük bir telâş almış. Rıhtımlarını yalayan, üzerinde mesud yelkenlilerin kaynaştığı Leman gölünün suları alçalıyormuş. İş bu kadarla kalsa mesele yok! Sular çekildikçe gölün ortasında yavaş yavaş bir kaya meydana çıkmış. "Bir kayadan ne çıkar! diyeceksiniz. Tepesine bir fener diker, gemilerin çarpmasını önleriz„, İş sizin bildiğiniz gibi değil! Gölün ortasında peyda olan bu kayada şöyle bir yazı varmış: "Beni gördüğünüz gün ağlayacaksınız!„

Şimdi, Cenevreliler kendilerini bir felâketin beklediğine inanıyolarmış.

Yıllarca ecnebi diyplomasile gül gibi yaşamış olan bu şehir halkı, Birleşmiş Milletler teşkilâtının milletler cemiyetinden miras kalan koskoca sarayı bırakarak Amerikaya hicret etmesini, en büyük felâket diye telâkki etse yanılmaz değil mi?

General Ayzenhover'in En Mes'ut Günü

Mağrur Alman ordularını mahv ve perişan eden, Avrupa harp sahnesi eski başkomutanı General Ayzenhover harp hatıratında, bir baş komutanın erlerle konuşması, hattâ samimi olması lüzumundan bahsediyor ve başından geçen bir hâdiseyi şöylece anlatıyor.

"Bir sonbahar seyahati esnasında 29 uncu tümenin bir taburunun eratı ile görüşmek üzere bir ileri karakolda kısa bir müddet kaldım. Bir tepenin çamurlu yamacında bulunuyordu. Birkaç dakika sonra gitmek üzere döndüğüm zaman sırt üstü yere yuvarlandım.

Yükselen kahkahalardan harp içinde o güne kadar yaptığım görüşmelerin hiç birinde şimdiki kadar muvaffak olamadığımı anladım. Beni çamurdan kurtarmak için yerlerinden fırlayan erlerin bile gülmekten kollarında kuvvet kalmamıştı.....

Bu düşüncede olan bir komutan yenilir mi?"

SUDA NAKIŞLAR

Bir "Otörite" Yıkıldı !..

Benim anlamadığım şudur: Maliye Bakanları öteden beri alacaklarına şahindirler; yani vergi ve saire namına hazineye ne girse memnun olurlar, fazlasını koparmağa çalışırlar. İlle gelsin! Ne gelirse, nereden gelirse, ne pahasına gelirse gelsin!

İşte yeni Bakan da böyle yaptı; "Kelden köseye muavenet mi olur?" "Yel kayadan ne alır?", "Eti ne, budu ne?", "Kelin merhemi olsa kendi başına çalar!" demedi, gazetecilere ve kalem erbabına vergi tarhetti. Mal Müdürü zihniyetiyle mi, yoksa büyük maliyeci vukufiyle mi? Hüküm verecek salâhiyette değiliz.

Fakat bizim eskiden bildiğimiz mühim bir şey vardır ki o da şudur: Maliye nazırları yine alacaklarına şahindiler. Fakat verirken de hazine menfaatini gözetmekte arslan kesilirlerdi. Nelere itiraz etmezler, bütçeden ne masrafları silmeğe kalkışmazlardı? O maksatla bütün nazır arkadaşlarını, hattâ sadrâzamı bile gücendirirlerdi. — Olamaz, derlerdi, bütçede şu fasıl fazla yüklü! Bu para çok yüksek! Her istediğinizi verecek olursam muvazene temin edemem. İsrar ederseniz çekilirim!

Yine eskiden Meclisin maliye encümeninde "Tasarruf! tasarruf! Fazla masraftan tevakki!" diye çırpınan adam Maliye nazırı idi. Vükelâ meclisinde Maliye Nazırı tasarruf gayesiyle adeta devlet işlerini aksatacak titizlikler gösterir, arızalar çıkarırdı. Nazırlar masrafa sebep olan bir mesele karşısında düşünürlerdi:

— Acaba Maliye Nazırı ne diyecek? Muhakkak sinirlenecek!

Biz bu âdeti çoktandır bıraktık; Maliye Bakanları cömertleşti, hesapsız kitapsız israfata göz yumar oldu. Asıl Maliye Bakanıdır ki bütçenin masraf kısmında herkese meydan okuyacak. "Ben bu otomobil, inşaat, lüks tezyinat, fuzulî harcirah, mütemadi Avrupa, Amerika seferleri istemem!" diye haykıracak.

Hayır. Maliye Bakanları bu hususta dut yemiş bülbül! Sade vergi tarhında şakır şakır ötüyorlar.

Meselâ yeni Bakan niçin Bakanlar Heyetinde bir gün ağzını açıp da:

— Nedir bu sabık Bakanlara verilen maaş? Kaldıralım o arpalığı!

Demiyor? Eğer yalnız sabık bakanlara verilen atıfet maaşını bütçeden tarhetselerdi bu, gazetecilerin ve kalem erbabının züğürt keselerinden sızdırılacak birkaç yüz bin liradan devleti müstağni kılacak bir yekûn tutardı!

Eskiyi topyekûn aradığımızı iddia edemeyiz ama arada aradıklarımız da yok diyemeyiz. Ah! eski kafalı Maliye Nazırları! Sadece vergi mükelleflerine değil, sadrâzamlara ve Nazır arkadaşlarına karşı da bir "Otorite" idiler. Bir otorite yıkıldı.

Aydede

— Şu kadınlar yaman şeyler doğrusu.. Kırk yıllık dostumla dün tanıştırdığım karım, bugün benden daha samimî oluverdi!..

YARIM İS

Gördüğümüz şudur ki, hangi işi düzeltmeğe niyet etsek bir takım sebeplerle bunu başaramamak vaziyetinde kalıyoruz. Sebeplerin biri yarım tedbir almak, tam tedbire baş vuramamaktadır. Meselâ İstanbulda pahalılıkla mücadele için alınan kararlar kifayesizdir; kifayetsizliği yüzünden de verimli olmıyacaktır.

Öte taraftan suiistimal, irtikâp, irtişa ve haksız mal edinme meseleleri karşısında da parti içtimaında hükümetin görüşü yine yarım tedbir mahiyetindedir. Zaten Mecliste de sual takrirleri cevaplandırılırken Bakanlar yarım ağızla konuşuyorlar. Dikkat ediniz: yalnız hükümet ve cemiyetler değil, fertler de hep "yarım" üzerinden işlemektedir. Hususî hayatımızda yarım tedbirler almakla, daha doğrusu idarei maslahat ve zaman kazanmakla geçiyor.

"Radikal" ve "rasyonel" tâbirleri lâf arası çok geçiyor ama, fiiliyatta öyle bir tempo ile gidiyoruz ki garp memleketleriyle aramızda yeniden uzun bir mesafe hasıl oluyor. Şu "yarım iş"den kurtulsak!

FAZLA NEZAKET

Mallarını beyan eden memurlara, bunları nasıl ve ne şekilde temin ettiklerini sormak, faziletli memurları rencide edermiş; Hük?met böyle diyor. Faziletli bir memurun bilâkis öyle bir sualden memnun olması ve sevine sevine izahat vermesi lâzım gelmez mi?

— Şu evi nasıl yaptın?

Sualine maruz kalan namuslu memura o evin nasıl güçlüklerle, tasarruf veya banka ikrazlariyle zor belâ kurulduğunu anlatmak bir iftihar vesilesi bile teşkil eder.

Hattâ namusiyle mal, mülk sahibi olmuş bir memur şöyle düşünür: "Herkesten sorulsun ki benim dürüstlüğüm meydana çıksın ve artık bir şüphe mevzuu kalmasın!"

Ne kadar nazik, ince ruhlu, yufka yürekli, hassas bir hükümetimiz var! Bu kadarı fazla olsa gerek.

Kalem ve Sanat Erbabına Yardım

Maliye Bakanı çok iyi yaptı; kalem, sanat ve fikir adamlarını vergiden istisna ettirmedi. Hem de hücumları göze alarak, prensip aşkına, büyük bir cesaretle Nuh dedi, Peygamber demedi; dediğini yaptırdı.

Maliyeci elbette böyle düşünür ve getirdiği kanunu elbette bu şidetle müdafaa eder. Zaten o kanaatte olmasaydı malûm maddeleri neden kanuna koyacaktı? Kendisine hiç kızmadık.

Ayrıca Bakan "sanatkârlara ve kalem erbababına yardım edelim" de demedi! Yâni primler, mükâfatlar, bir şeyler verelim, vaziyetlerini düzeltmeğe çalışalım gibi sözler de söyledi mi?

Şu var ki, bizde hangi hükûmet siyasî kanaati az çok kendisininkine uymayan, daha doğrusu kendisine yâr olmıyan bir münevvere o yardımları yapar?

Etrafımıza bir göz gezdirelim: Fikir veya kalem sahiplerinden bugün parti namzedi gösterilerek mebus çıkartılan, elçiliklerin ağırlanan, idare meclislerine sokulan, diplomatik vazifelerle Avrupalara, Amerikalara yollanılanlar kimlerdir? Muhaliflerden vazgeçtik, bitaraflar mıdır?

Bunlardan kaç tanesi fikir ve sanat hayatına hizmet etmekte devam ediyor?

Güzide muharrirlerimiz elçilikle kayrılalıberi bize kaç eser verdiler?

Mükâfat jürileri bitaraf şahsiyetlerden mi teşekkül ediyor, yoksa dostlardan mı?

Yarın bir akademi kurulsa oraya ilk tâyin edilecekler nihayet Dil kurumu âzasından farklı zevat mı olacak? Ve sonradan gelecekleri bunların seçeceğine göre ihvandan başkasına mı rey verecekler?

Bugün olduğu gibi yarın da iktidara geçeceklerin başka türlü hareket edeceklerini beklemek epeyce safdilliktir.

Bizde de münevver himaye görür... Âmenna! Lâkin münevverliği değil, bağlılığı ve sokulganlığı nisbetinde.

Başka türlüsünü yapmak için çok fırın ekmek yememiz gerek!

RÖPORTAJ

Balıkpazarı Meyhanelerinde

— Oriste pasam, Amesos!

Bu terbiyeli, nazik, neşeli sese; onun sahibi kıvrak hareketli, hatırşinas meyhane garsonuna artık Ahmet Rasimin kitaplarından başka bir yerde tesadüf etmek mümkün değildir. Şimdiki meyhane garsonu, eski devirlerin zaptiyesine benziyor:

— Oğlum, nerede kaldı benim rakı?

Hırsla açılan kanlı bir göz sual soranı korkutabilir ve kulaklarda dik bir ses çınlar:

— Sırayla.. Sizden evvel gelenler va!

Temizlemek için değil, göz boyamak için musluktan geçirilmiş kadehler, ıslak bardaklar masanın üzerine konmuş örtü vazifesini gören ince kâğıtları ıslatır.. Küçük tabağın dibini örten fasulya plâkisi, rendelenmiş turp, iki izmarit balığı..

Meyhane acemileri, daima azarlanmağa mahkûmdur:

— Garson, başka mezen yok mu?

— Burası meyhane bayım, lokanta değil!..

Yanımızdaki masaya, bir aleminyum tabağın içinde hamsi buğulaması getirmişler. Orta yaşlı müşterisi, garsona seslendi:

— Barbaya söyle de, bana hamsinin tavasını yapsın.

Ağzı kalabalık garson, adamcağızın suratına bile bakmadı:

— Hamsinin tavası olmaz!

Bir şangırtı işittik: Hamsili masa müşterisi, önündekileri devire devire ayağa fırladı:

— Yediği naneye bak! diye bağırdı. Ben, kırk yıllık İstanbul çocuğuna, hamsinin nesi olup nesi olmıyacağını öğretmeğe kalkıyor!

— Ne olur abi, bir şeker alsana!

Bu Balıkpazarının yirmi senelik dilencisidir. İşe, üç yaşında iken başladı.

Ya, el açan soluk benizli bu sakallı, eğer merhametinizi sızdırırsa, bu akşamki son eroin partisinin ilk teminat akçesini almış demektir.

İçlerinde en sempatiği, yine keten helvacı. Hem eski meyhanelerin manilerini mırıldanıyor, hem de bir külhanbey tavrı var. Verdiğiniz paraya mukabil, uzattığı dürülü kâğıdı almazsanız, belindeki Bursa işi söğüt bıçağını çekeceğe benziyor!

Kapısından girerken mide bulandıran kokularına, garson azarlamalarına bakıp da bir daha Balıkpazarı meyhanesine gelmeğe tövbe etmeyiniz. Madem ki bir kere alıştınız; derdinizi yanacağınız arkadaşı, yarın akşam yine burada bulabilirsiniz: Geçim darlığı hakkında, Ticaret Bakanının son nutku hakkında kime, ne söyliyebilirsiniz? Aksi gibi Truman da bugün konuştu.. Peki, siyasi tefsirlerinizi kim dinleyecek? Ya, D. P. nin Zonguldak mitingi?!

Evet, buranın müşterilerinin ekserisi kasap, seyyar sebzeci, küçük esnaftır. Ama garson, memurlardan fazla onları tutar:

— Daha bir tanesi bile takmadı!

Rıza Beyin düşünceli olduğuna, bir saattan beri henüz ilk kadehini bitirmediğine aldırmayınız. Neredeyse kabzımal Nuri gelir.

— Şu paketi aç, âlâ kuş gomü pastırma, pavurya, söğüş aldım. Ziftlen de, betin benzin yerine gelsin!

Kokulu sigara paketini açtı mı, garsonun birdenbire değiştiğini görürsünüz: Yalnız onun sigarasını yakmak için koşar:

— Bana bir şişe, Rıza Beye de bir tek!

Rıza Bey, neşe içindedir.

— Allah ömürler versin efendim!

Eğer dördüncü kadehi bitirdiyse Mısırçarşılı Rıdvanın keyfi yerine gelmiştir:

— Oğlum Vangel, iç rakıyı yan gel!

Şair Nedim, acaba haklı mıdır?

Meyhane mukassi görünür
taşradan amma
Bir başka ferah başka letafet var içinde

RÖPORTAJCI

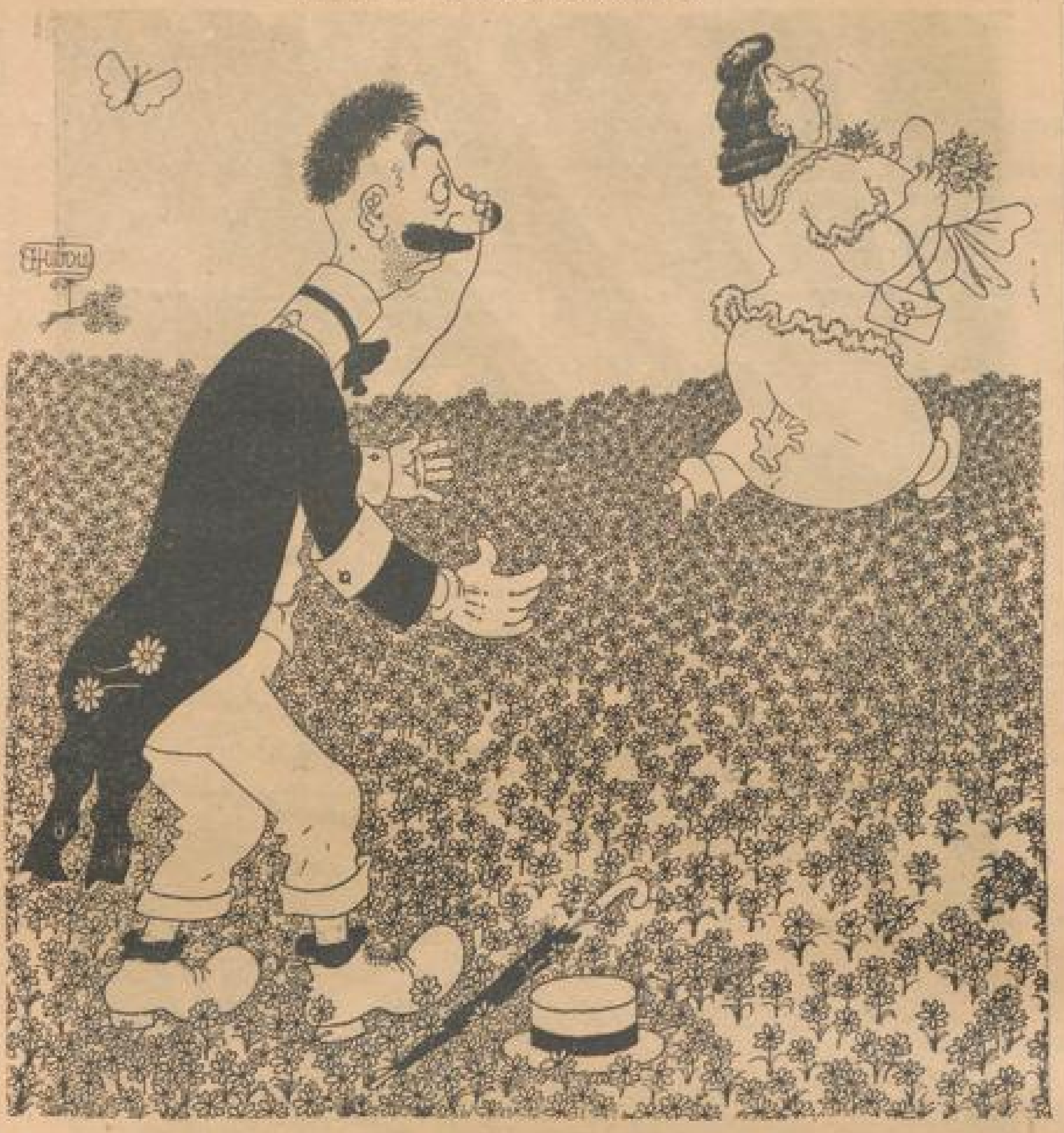

— Bir daha yapmam sevgilim, yalnız eldivenimi lütfen geri veriniz!

"Fransız karikatürü"

Öğrenmenin Yaşı Yoktur

ısveç Kralı Güstav, Fransanın Cenup sahillerınde yün örerek istirahat etmektedir. Doksan yaında olmasına ragmen zekâsı yerindedir. Çevikliğini le kaybetmemiştir; hâlâ tenis oynuyor.

Bir müddet evvel huzuruna Danimarkalı bir 1plomatı kabul etmişti. Diplomat İsveç lisaniyle konuşmağa başladı; Kıral mükemmel bir Danimarka lisaniyle cevap verdi.

Diplomat, İsveç Kıralının Danimarka lisanına vâkıf olduğunu bilmiyordu. Hayret etti ve sordu:

— Haşmetmeab! bizim dilimizi eskidenberi konuşur muydunuz?

— Hayır. Altı ay evvel öğrenmeğe başlamıştım!.

BİR DEVRİN BİLÂNÇOSU

16 ncı Lui'dn sonra da gözden düşmiyen ve Napolyonun iç idaresini de elinde tutan Fauché'yi senelerden sonra eski bir dostu ziyeret etti. Söz arasında:

— Parise yerleşmeğe karar verdim, dedi. Burada bir iş tutacak, namusumla çalışacağım

Fauché, gülümseyerek ellerini oğuşturdu ve cevap verdi:

— Tebrik ederim seni. Her halde muvaffak olur, çok para kazanırsın. Çünkü bu sahada, hemen hemen hiç rakibin olmıyacakır.

Geçmiş Zaman Olur ki...

Seksenlik bir kadın pazar günü kiliseye gelir, günah çıkarma hücresine girer. Papaza bir kaç sudan günahtan bahsettikten sonra,

— Ah! efendim, der. Nasıl söyleyeyim. Dayanamadım, kendimi bir erkeğin kollarına bıraktım.

Şaşıran papaz renk vermez bir kaç dua tavsiye eder.

Ertesi pazar ayni saatte, ayni kadın zuhur eder, yine bir takım şeyler sayıp döktükten sonra,

— Ah papaz efendi! der. Günahım çok büyük! Kendimi tutamadım. Gözümü açtıgım zaman erkeğin kolları arasında idim.

Papaz lâhavle! çeker; tavsiyelerde bulunarak kadını savar.

Bir hafta sonra, kadın yeniden çıkagelir. Büyük itirafına başlarken papaz dayanamaz.

— Be kadın! diye bağırır. Bu yaşta böyle halt mı olur?

Kadın içini çeker,

— Papaz efendi, anlattıklarım bu yaşta değil, bundan kırk sene evvel oldu ama, anlatırken hoşuma gidiyor da!

Beşer Odalı

İKİ Yazlık EV in Talihlileri

1. İstanbulda Bohora Refka Asmalı Mescit Minare sokak No. 22/4

2. İzmirde Kenan Toprak İnönü Caddesi No. 926

Diğer talihliler son sahifedeki ilânımızdadır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

MOLLA BEYİN BALDIZI

Yazan: Sermet Muhtar Alus

— TEFRİKA No. 32 —

Çifte kumrular, Cami gelini Seher de beraber, imam, muhtarlar, bekçiler, mahalle halkı, karakolun yolunu tuttular.

O kadar arandığı tarandığı, bakılmadık, yoklanmadık izbe, delik deşik bırakılmadığı halde zanpara ile ev sahibi bir türlü ele geçirilmemişti. Hiç kimse dama çıkmayı akıl etmemişti. Camı çerçeveyi indirerek nağrayı atan, ortalığı ayaklandıranın kim olduğu da anlaşılamamıştı.

50-60 kişilik kafile bir de karakola gelsin ki, biri kır traşı sakal duası ettirecek kadar uzamış kuru kemik, sünepe, öbürü yine kırmanço, kara kuru, miskin iki polis, iki ot kıtık üstünde, pireden tahta kehlesinden hart hart kaşınarak ölü gibi uyuyor.

Polisler uyandı komiser bey izinliymiş, evi uzakta Kasımpaşada olduğundan çağırtılamazmış. Muavin efendi de akşam ezanı,

— Ekmekle katık alayım, yarım saate kadar gelirim! diye çıkmış, hâlâ gelmemiş.

Köse Emin, sordu:

— Nerede oturur muavin bey?

Kuru kemik polis, esneye esneye, ağzına kira istercesine,

— Anadolu kavağında oturur, dedi. Belki bu gece karakola dönmez, zira haremi hasta.

Lakırdıya başlarken, kara kuru polisi sürekli bir öksürük tuttu, denizli horozu gibi uzata uzata ötüyor, sanki boğmacaya yakalanmış kucakta sıbyan. Morara morara tükürüklerini etrafa saçtıktan, sapı kırık testiden paslı maşrapaya koyduğu suyu iki üç yudum içtikten sonra dilini oynatabildi:

— Muavin Remzi efendi yarın gelecek. Hasta olan kaynanası imiş. Şayed yarın sabah ilk vapur da çıkmazsam, gecikirsem anlayın ki koca karı mortoyu kırdı, demişti.

İmama sordu:

— Saat ne sularda efendi enişte?

Sarıklı, kapının yıkılırcasına çalınmasından palas pandıras yatağından fırlamış acele acele, iki ayağı bir papuçta, başına kavuğu, sırtına gecelik entarisi üstüne cüppeyi giyip kapıdan çıkmış. Yanında piryolu yok.

— Beş, beş buçuk olmuştur! diye cevap verdi.

Köse Emin atıldı.

— Sen ne sayıklıyorsun hoca? yediden yedi buçuktan haber ver. Nerdeyse ortalık ağaracak; sekizi yirmi geçe güneş doğuyor.

Ak traşı iki parmak uzamış kuru kemik polis ot kıtıkta şekerlemeye vara dursun, kara kuru polis yine kaşına kaşına,

— Komiser bey, yarın ikindiden evvel gelmez, dedi. Eğer kaynanası vefat ettiyse muavin de o vakitten önce gözükmez. Onlar burada bulunmazsa ifade alamayız. İster istemez kadınlar bekleyecekler...

Adamcağız insaflı, oldukça da geveze, ardından dedi ki:

— Mevsim yaz, havalar sıcak, bodrumda duramazlar; kedi kadar fareler dolaşıyor..

İmam efendi ezile büzüle sesini alçalttı:

— Merkumeleri bir kaç saat bizim hanede barındırmaktan gayri şıkkı raci yok, sanırım.

İşin başlangıcındanberi sarıklının her dediğini tastik eden iki muhtar bu teklifi de muvafık görüyor, (eslem tariktir) diye kafa sallıyorlardı. İmamın Huriyeye bayıldığını çenesi titrediğini çoktan sezen Köse Emin, Çengel Hurşide, Solak Hidayete sokulmuş,

— Halin farkındasınız ya, dızgallı karının sayuna tirit. Aklı fikri kendi teresosunda lalıncı keseri gibi hep kendi tarafına yontmada! diyor, kantarlıları verştiriyordu.

Bu gibi baskınlarda emsali vardı. Karakolda lesebbi minelesbap komiser veya muavin bulunmazsa, yosmaları koyacak mahal bulunmazsa bunlar mahalle imamının evinde geceler; ertesi sabah karakola götürülür. Hattâ hıristiyan kadınlarından ihtidaya, yani islâm dinini kabule razı olanlar bir hafta imamın evinde yatıp kalkar, nafaka masrafını kokonayı müslüman eden kişi çeker.

Bu müddet zarfında Şehislâm kapısındaki resmî muamele tamamlanır; kadın erkeğin evine gelir velâkin yanına çıkmaz, eline el sürdürmez. Hamamda arınıp tarınıp, başından 7 tas su döküldükten Eyüp Sultanda geçmiş günahlarına tövbe ve istiğfardan, pirupâk olduktan sonra nikâhı kıyılır ve adamın helâlı olur.

İmamın evine giderlerken yolda baygınlık geçiren Huriye bir arsada yere uzanıveriyor...
(Roman resimlerinden)

Baboçka kıranta araya karıştı:

— Yarına kadar imam efendide emanet kalmaları doğrudur. Hep böyle gördük, böyle biliriz. Şunun şurasında sabaha ne kaldı zaten...

Cemaatın çoğu, muhtarlar, ihtiyarlar, toy delikanlılar dağılmış, kala kala on on iki kişi kalmıştı. Kulakları duvar, kazı koz anlayan, olan bitenden haberi olmadığı anlaşılan Sereri,

— Git, zıbar; sana lüzum kalmıyor, bir gelme! diyerek dehlemişlerdi.

Kara yağız imam, çfte kumruların önüne düştü yolu tuttular. Köse Emin, Çengel Hurşid, solak Hidayet 100 - 150 adım geriden takibediyor, aralarında konuşuyorlardı:

— Sakallı, dikiz geçtiğimizin farkında; önden yürüyor, arkasına bakmıyor bile.

— Yavaşlayıp arayı açalım, ayak seslerimiz kesilsin, karılara yanaşacak mı bakalım?

— Aptal mı o? Sokak ortasında yanaşmağa, el şakasına, çimdiğe mimdiğe kalkışır mı? İştahını sonraya saklar.

Karakola gelinceye kadar yolda, karakolda polislerin odasında ağzını açıp tek lâf etmemiş olan Dürnevle Huriye fısılaşmağa başlamışlardı:

— Komser bulunmadığı isabet oldu. Bu gece belânın sunturlusunu atlattık; yarım yakayı büsbütün kurtaramıyacağımıza kalıbımı basarım Huri...

— Amma da tahammülsüzsün kardeş... Ben ölüyorum helecandan bitiyorum; şimdi yere yıkılıp gidivereceğim!

— Aklını başına al kız, ne oluyorsun? Asılmağa mı gidiyoruz?

— Dost var, düşman var, elâlem ne demez?.

— Nihayetünnihaye bir paşa zade ve arkadaşile yakalanmışlar, derler. Hırsızlık, kalpazanlık yapmadık a..

— Kimden imdat umsak? Beykozda tanıdığım manıdığın, hatırı sayılan, sözünü geçiren kimselerden biri yok mu?

— İmdat umulacak kişi uzakta değil, önümüzde yürüyor.

— İmam mı?

— Öyle ya... Herifin seni görür görmez, dağları ben yarattımcasına kurumu, azameti, avud zavurdu yatıştı. Sana hayati gitti, bayati kaldı. Baskını ört bas etmezse, berzahtan tere yağından kıl çekilir gibi sızılmazsak yüzüme tükür...

— Acaba diyorum..

— Söyle..

— Acaba bir kolayını bulup bey enişteme haber etsek, bir selâmet çaresi bulur mu?

— Onu araya sokmaya katiyyen kalkışma. Biliyorsun, popukdağın sende gönlü var: açıkçası sana deli gibi âşık. Âşıktan korkulur; âşık kısmının ipile kuyuya inilmez. Bakarsın, sevigsinden her şeyi yutar, hazmeder, hoş görür. Meselâ şu meşhur M. bey gibi. Adam rütbeli, mevkili, kerli ferli bir beyefendi. Karısının yatak odasına ayak atmaz, yüzüne dahi bakmazdı, kapatmalarla haşir neşirdi. Kadın hoşunduyu çekmiş zahir.

Kuyumcu Dikranın oğlu Alyanak İstâpanla yakalanınca kocası onu öyle sevmeğe başlamış ki mecnun gibi. Hattâ, dermiş ki (karımı yakışıklı bir erkeğin ağuşunda gözümün önüne getirince nefret ve istikrah yerine bilâkis muhabbet ve merbutiyetim artıyor .

— Ne mezhebi geniş adam mış!..

— Bazı âşık da sevdiğini boş yere kıskanır; kıskançlıktan çılgına döner, ifrit kesilir, gemi azıya alıp azgın aygırlar gibi şahlanır: cinayete bile kalkışır.

Karakol vapur iskelesinin sağında, gerilerde; ev oraya epice uzak. Reji idaresi geçilecek, Çınar caddesi tutulacak, Dere sokağına sapılacak.

Uzaktan peşleri sıra gelen Köse Eminle iki arkadaşı, Dere sokağının köşesine yaklaşınca:

— Önümüzdekiler saptılar sokağa. Aval artık bir halt edemez! diyerek deniz kıyısına giden yolu tutmuşlar, evlerine gitmişlerdi.

Hin oğlu hin imam, arkaya bakmıyor ama takipten kurtulduklarının farkında. adımlarını yavaşlattı, nihayet durdu:

Yoruldunuzsa bir nebze tevakkuf edelim. Menzili maksuda tekarrüb ettik; yüz elli, iki yüz hatve mesafemiz kalmadı.

Dürnev metanetine toz kondurmuyor:

— Serinlikte güzel güzel yürüyoruz efendi hazretleri. zerre kadar da tasa etmiyoruz; çiy yemedik ki kanımız ağrısın.

— Ona ne şüphe efendiciğim...

Huriyeye yaklaştı:

— Sizin sesiniz çıkmıyor hemşiranım. Bendehane müsait; Allaha şükür döşeklerimiz, yastıklarımız, yorganlarımız mevcut. Refikam ve kızım cariyeniz yataklarınızı yapar, hizmetinizi görür, sabah kahvelerini ayağınıza getiriler; hülâsa istirahatinizi temine çalışmak vazifemizdir. Üzülmenize katiyyen mahal yok. Gün doğmadan meşimei şebden neler doğar elmasım.

Dürnev, küllü çörekleri yine öne sürdü:

— Hiç tanımadığımız, yüzünü bile görmediğimiz bir serserinin şerrine, iftirasına uğradık; yüreğimiz ona yanıyor.

— Abı pâke ne zarar vakvakai kurbağaları . .

(Devamı var)

— Et suyu, pirzola, arkasından da kıymalı börek yedi!

— Desene her şeyden evvel mirasyedi!

TESİRLİ ŞİİR

Genç bir şair, günlerce peşinden koşmuş, araya insanlar koymuş, Shaw'dan bir randevu alabilmişti; ona şiirlerini okuyorken bir aralık esnedi. Shaw gülerek haykırdı :

— Mükemmel şiirler doğrusu; bakınız, ilk tesirini sizde gösterdi !

İsviçreye Mektup

Tabii bu haftanın en mühim olayı Jan Mare trupunun icrayı luğbiyatı oldu. İlk gece bütün artistleri takdim eden Kokto smokinin üzerine eponj bir pelerin almıştı. İstermisin bu moda bizde de tammüm etsin? Ertuğrul Muhsin'in hayatını anlatmak için sahneye çıkan Refik Ahmet Sevengil bu kıyafette gözünün önüne getirebiliyor musun ?

Meşhur Jan Mare'nin saçlarının oksijenli olduğunu yazmışmıydım sana? Oksijenli olsun olmasın güzel adam vesselâm. Ama bayanlar hava alacaklarmış ziyanı yok; mübarek, feleğin çemberinden geçmiş! Gözü kimseyi görmüyor. Şapka ilânı tesirini göstermiş, kimsede büyük şapka yoktu. Doğru mu bilmiyorum, Nihal o akşam inadına büyük bir şapka ile gelmiş fakat kapıda kendisine yapılan ihtar üzerine şapkasını eline vermişler kızcağızın.

Ha bir de Kokto pazartesi akşamı bir konferans verdi. Mevzuunu hakikaten evvelden hazırlamamış olan bu adamın zekâsına hayran oldum. Geleli henüz bir hafta oldu, fakat o İstanbulu ve bizleri gayet iyi anlamış. Bizleri derken tatlı vatandaşlarımı kasdediyorum. Şöyle bir oltasını atıyor, baktı ki tuttu yakalıyor ensesinden. Ve hazûru nasıl da olur olmaz her şeyi alkışlıyor şaşdım doğrusu. Gayet sempatik bir konuşma yapmak niyetiyle sahneye çıkan Kokto sonunda işi Şarlonun yürüme taklidine kadar döktü ve bir sükse "formidabl mon şer!" Gözüm kalabalıkta Şaire bayan Pülleri yakaladı. Nefis mor bir tayyör giymişti, jaketin eteklerini rönar arjenteler süslüyordu; başında siyah kadife bir türban vardı, bu kadıncağız da türbanları çok seviyor.

Şu Trup daha evvel gelseydi ya ne olurdu? Buraya gelenlerin en mükemmeli ve en moderni. Dekorlar bir şaheser, elbiseler harika, kadın san'atkârlar tam san'atkâr. Yani senin anlıyacağın muazzam bir aheng ve tempo ile oynuyorlar. Ah zavallı bizim Şehir tiyatrosu binası. Binasından tut da en küçük artistine kadar ne kadar üzüntü veriyor insana. Hele geçen akşam sahnemizin büyük babasını oynarken gördüm de niçin daha sık sahneye çıkmadığını anladım ve hak verdim. Onun da modası geçmiş. Dünya tiyatrosu dev adımlarla ilerlerken biz daha eser seçemiyoruz. Mukayese yapmaya kalkışınca, kendimizi halâ pandomimde pinekler gördüm.

Haydi hoşça kal.

Fitne Fücur

Çift Şahsiyetli Üç Kadın, Üç Haydut

Çift şahsiyetli insanlar olduğunu biliriz. Gündüzleri gayet iyi ahlâklı, sakin ve temiz bir hayat geçiren bu insanlar geceleri dünyanın en sefil mahlûkları hüviyetini alarak yapmadıkları habaset bırakmazlar.

Son yılların kaydettiği bu gibi insanlar arasında üç tane de kadın vardır. Birincisi Amerikanın Baltimore şehrinde Madam Aberdeene isimindeki duldur. Şehrin en yüksek sosyetesine mensup bulunan ve bütün hayır cemiyetlerinde faal bir rol oynıyan **Madam Aberdeen** geceleri, kendisini ölmüş kocasının hatırasına vakfettiğini söyliyerek evine kapanırdı.

Bir polis memuru, uzun takiplerden sonra bu kadının geceleri çalışan bir çete reisi olduğunu meydana çıkardı. O yüzden milyonlara sahip olmuştu. Fakat ne yaptığının farkında değildi. Gündüzleri geceki faaliyetini tamamen unutuyordu.

İkincisi San Francisco'lu genç bir kızdı. Teyzesinin başı ucunda melek gibi sakin, temiz bir hayat sürdüğüne herkes emindi; evlenmek istiyenler de çoktu. Bir gece ölüsüne şehrin batakhane sokaklarında buldular. Göğsüne bir hançer sokulmuştu. Polis tahkikatından onun da iki şahsiyetli bir hayat sürdüğü ve geceleri en bayağı bir fahişe ve bir hırsız gibi yaşadığı anlaşılmıştı.

Üçüncüsü bir İngiliz kadınıdır ve Brighton şehrinde bir şato sahibesidir. Mary Beroich ismini taşıyan bu zengin, güzel ve ahlâklı kadın da bir kaçakçı şebekesinin de reisiydi; yakalandı. İşlediği cinayetler arasında sekiz gümrük memurunun ölümünden de hesap verdi!

Biz ve Başkaları

Zarurî ihtiyaç ve gıda maddelerine fiat koymak, yüksek fiatlarla satış yapanları millî korunma mahkemelerine vermek pahalılıkla mücadele hususunda faydalı olabilir mi?

Gayretle tatbik edilirse hiç yoktan iyidir.

Filvaki bu usulü bir aralık denememiş değildik. Yakalara balina satan seyyar esnaf ile birkaç mahalle arası bakkalı ceza gördü. Fakat daha ilerisine gidilemediği için kimseye göz dağı verilemedi. İş tavsadı ve nihayet murakabe de kalktı.

Zira işe dört elle, lüzumlu teşkilâtla sarılmamıştık. Halk ta vazifesini yapmamış, fiat yüksekliğine ehemmiyet vermemişti. O devirde para boldu, Hacı ağalar saltanatı hüküm sürüyordu. Doğrusunu da isterseniz Saracoğlu altın stoklarımızı gözü gibi muhafaza ediyor, paramızın düşmesini önliyordu. Saracoğlunun o meziyetini daima hayırla anacağız.

Bugün vaziyet başkadır. Peker'in mali ve iktisadi siyaseti herşeyi altüst etti. Mal fiatlarını yükseltti, paramızın iştira kabiliyetini azalttı, ihracat durdu, ithalât çoğaldı. Saka kabinesi ise zam üstüne zam eklediler.

Şu hale geldik.

Yâni pahalılıkla, ihtikârla mücadelede çok geç kaldık. Şimdi diyoruz ki: mademki fiat kontrolü koymak faydalı imiş neden bunu kaldırmıştık? Diğer taraftan fiat kontrolü mümkün değilse, ameli bir netice vermiyecekse neden tekrar yapmağa kalkışıyoruz!

Belediye bunu yapabilecek mi?

Evet kontrol hiç yoktan iyidir. Meseleyi esastan halletmez, fakat akmasa da damlar. Başka memleketlerde çok iyi neticeler vermiş olduğunu unutmıyalım.

Şehrimizde bir konferans veren Profesör Villy şöyle demedi mi: "İngilterede fiat ve ücretlerin kontrolü ve vesika usulü sayesinde fiatlar 1938 senesindekine nazaran sadece iki misli yükselmiştir.,,

Son iki haber: İstanbulda patatesin kilosu 80 kuruşa fırladı. Fransada hayat yüzde 35 ucuzladı!.

Bir doku...

AVUNMAK

Nihayet şu palto, m...
işkencesinden kurt...
Sırtımıza çullanan o h...
ların yüzünden tram...
tünelde, otobüste adeta...
birimize düşman kesilm...
Vücutlar kalınlaşıyor, ...
tallaşıyor, iki kişilik kan...
de iki yolcu yanyana ra...
ça oturamıyor. Ayakta...
lanlar da birbirlerinden...
kadar çekinip çekilseler...
omuzlar, kollar, etekler...
kunuyor, sürtünüyor. Kı...
kaba kumaşların, tüy...
mantoların temas kaplı...
diş kamaşmasını andıran...
tuhaf ürperti veriyor; ...
bir kadına sürtünmekten...
le, haz duyacak yerde ...
lenir gibi oluyor insan...
Ya o teke kokusu! ...
mantolar, paltolar ara...
içinde buğulanmağa ...
yınca teke postu kokus...
ekşi, kekremsi bir koku ...
lıyor, genizleri tırm...
Bu koku da horlamaya ...
ziyor. İnsan nasıl kend...
lamasını duymaz da ba...
nın horultusundan tac...
se, palto, manto koku...
da öyle oluyor. Hiç ...
kendi kokusunun far...
değil, yanındakinden şik...
çi. Burunlar kıvrılıyor, ...
lar kırışıyor, huşunetle sü...
len gözler birbirine dikil...
Bir de zihin yorma...
var. Karşıdaki bayanın ...
cudunu kıskançlıkla ...
kalın kürk mantoyu ihti...
bakışlarla sırtından düş...
zarif endamını muha...
aynasına aksettirmek ar...
gunluk mudur?
Bir yere girip sırtım...
çıkarınca da kendinizde...
vel paltonun, mantonun ...
rahatini temine mec...
nuz. Aman, buruşmasın...
rışmasın.
Caanım bahar iki g...
çinde bizi bu işkence...
kurtarıverdi. Kabak ...
gibi açılıp saçıldık.
İncecik pardesüler, p...
ler, Cins-i lâtifin enda...
ravetini bütün ihtişam...
azami cömertlikle gözle...
ze bağışlıyor. Soka...
keklik sekmeleriyle yay...
kıvrılan iç gıcıklayıcı ...
çizgileri bile pardesüler...
tında gizlenemiyor.
Tramvayda, otobüste, ...
de, vapur salonlarında ...
kokularına karışan lâtif...
buğuları genzi okşıyara...
ğerlerin en derin köşele...
kadar siniyor, gözleri ...
murlaştırıyor; yaklaş...
sokulmak, sürtünmek ...
sunu gıdıklıyor insanın...
Zihin yorma külfeti de...
madı. Karşıdaki bayanın...
rif pardesüsü hafif bir ...
temasiyle sırtından ...
düşüveriyor; gözler, mu...
yile aynasına akseden ...
teşem endamı seyretm...

Bir doku...

AVUNMAK

Nihayet şu palto, m...
işkencesinden kurt...
Sırtımıza çullanan o h...
ların yüzünden tram...
tünelde, otobüste adeta
birimize düşman kesilm...
Vücutlar kalınlaşıyor, ...
tallaşıyor, iki kişilik ka...
de iki yolcu yanyana r...
ça oturamıyor. Ayakta
lanlar da birbirlerinden
kadar çekinip çekilseler
omuzlar, kollar, etekler
kunuyor, sürtünüyor. K...
kaba kumaşların, ...
mantoların temas başla...
diş kamaşmasını andıra...
tuhaf ürperti veriyor; ...
bir kadına sürtünmekten
le, haz duyacak yerde, ...
lenir gibi oluyor insan.

Ya o teke kokusu! ...
mantolar, paltolar ara...
içinde buğulanmağa b...
yınca teke postu kokusu
ekşi, kekremsi bir koku
lıyor, genizleri tırma...
Bu koku da horlamaya
ziyor. İnsan nasıl kendi
lamasını duymaz da baş...
nın horultusundan tac...
se, palto, manto koku...
da öyle oluyor. Hiç ...
kendi kokusunun far...
değil, yanındakinden şikâ...
çi. Burunlar kıvrılıyor, ...
lar kırışıyor, huşunetle sü...
len gözler birbirine dikili...

Bir de zihin yorma...
var. Karşıdaki bayanın
cudunu kıskançlıkla ...
kalın kürk mantoyu ihti...
bakışlarla sırtından dü...
zarif endamını muha...
aynasına aksettirmek az
gunluk mudur?

Bir yere girip sırtınız...
çıkarınca da kendinizden
vel paltonun, mantonun
rahatini temine mecbu...
nuz. Aman, buruşmasın
rışmasın.

Caanım bahar iki g...
çinde bizi bu işkence...
kurtarıverdi. Kabak ...
gibi açılıp saçıldık.

İncecik pardesüler, p...
ler, Cins-i lâtifin enda...
ravetini bütün ihtişamı...
azami cömertlikle gözle...
ze bağışlıyor. Sokakl...
keklik sekmeleriyle ya...
kıvrılan iç gıcıklayıcı ...
çizgileri bile pardesüler...
tında gizlenemiyor.

Tramvayda, otobüste, ...
de, vapur salonlarında ...
kokularına karışan lâtif
buğuları genzi okşıyarak
ğerlerin en derin köşele...
kadar siniyor, gözleri ...
murlaştırıyor; yaklaş...
sokulmak, sürtünmek ...
sunu gıdıklıyor insanın

Zihin yorma külfeti de ...
madı. Karşıdaki bayanın
rif pardesüsü hafif bir ...
temasiyle sırtından ...
düşüveriyor; gözler, m...
yile aynasına akseden ...
teşem endamı seyretm...
...mıyor, adeta ısırıyor onu.
...akın bu lâkırdılarımı çap-
...lığa yormayınız, bahar
...esine bağışlayınız. Zaten
...eden mahrumuz; omuzla-
...rızdaki ağır hayat yükü-
... üstüne çullanan sürekli
... çehrelerimizi büsbütün
...urtkanlaştırdı. Hiç de-
...e buncağız bir bahar ne-
...yle gönlümüzü avuta-

Cemal Refik

— *Aman Yarabbi! Medeniyet ne kadar ilerledi; kimbilir daha neler göreceğiz!*

FERAGAT! SEN BOŞ BİR KELİME OLMUŞSUN!

Genç, yaşlı, hususî serveti veya kazancı olan kaç bakan geldi, geçti. Bir kısmı gerçekten varlıklıydı; arazi, emlâk, akar sahibiydi; bir kısmı da doktor, avukat, tüccar, bankacı, hülâsa gesuptu.

Neden acaba bugüne kadar o sabık bakanlardan hiçbiri - eski mesleklerine döndükleri, yine milletvekilliğinde kaldıkları, gül gibi geçinip gittikleri ve gidecekleri halde şu tek parti yadigârı bakanlık maaşından vazgeçmek feragatini göstermedi? Gösteremiyor?

Feragat! Sen boş bir kelime olmuşsun! Hoş, varlıklı bir adamın ayda birkaç kâğıttan vazgeçmesi feragat da sayılmaz a en tabiî vazifedir. Hele bütçesi şu halde bir memlekette!

KAYNANA ŞART!

Yedi yaşındaki Ayşe annesine sorar:

— Anne, ben büyüyünce ağabeyimle evlensem olur mu?

— A! Kızım o ne biçim lâkırdı? Hiç iki kardeş evlenir mi? Günah olduğu için ...et değildir.

Ayşe biraz düşündükten sonra:

— Sahi anneciğim, ben düşünmeden sormuşum, kardeşler evlenebilseydi, zaten dünyada kaynana olmazdı!

DÜNYA BUYA...

Sayın Bay Sayın Bay

Zarfın üzerini yazarken elim, sıkı fren yapmış bir otomobil gibi birdenbire durdu; kendi kendime mırıldandım:

— Neden sayın bay? Acaba bu zat, hakikaten saygıya değer mi? Evet apartmanı var, otomobili var, parası var... Var amma, bunları nasıl, ne suretle kazandı? Piyasaya sürülen mahlût yağların bunun fabrikasında imal edilmediği ne malûm? ’elki de et fiyatlarının artmasında en mühim rolü bu zat oynamıştır.

Sonra bizzat kendime, şahsıma "Sayın Bay!" diye hitabedildiği günleri düşündüm:

Ödiyemiyeceğim bir borcun altına girmiş, sırtıma halis İngiliz kumaşından bir elbise yaptırmıştım. Besbelliydi ki; ben, alacaklımı mütemadiyen atlatacak, anasından emdiği sütü burnundan getirecektim. Fakat beni, şık, zarif bir kumaşa bürünmüş görenler, düpedüz dış kılığıma aldananlar; karşımda sünepeleşiyorlar, ağızlarını yaya yaya:

— Sayın bay!

diye söze başlıyorlardı.

Devlet kasasını soyup soğana çevirenlerden kaç kişi bu sözü duymamış, milleti felâketten felâkete sürükliyen kaç kişiye "Sayın Bay!" denmemiştir.

Yüz liralık dövizle Avrupaya gidip üç ay oturan, gelirken beş kat elbise, bin liralık hediye getiren şu zat da bizce "Sayın Bay!" dır.

Ne müsrif insanlarız Yarabbi... Muhtekir mi, mürteşi mi, muhtelis mi, kaçakçı mı olduğunu düşünmeden, iki kelime ezberletilmiş bir papağan gibi önümüze gelene sesleniyoruz: Sayın Bay, Sayın Bay!

Ertuğrul Şevket

İsrail Devleti nüfusunun artması için drahoma usulünü kaldırdı. (Gazeteler)

Şehrimizden gidecek Yahudilerin bazılarında son yol hazı..ğı.

KİRPİNİN dedikleri

Çoktan Yıkılırlardı...

Ümit ve hülyalarımızın ufukları fazla genişledi.

Eskiden, meselâ fakir bir kız için bu ufuklar ne kadar dardı; âdeta avuç içi kadardı. Zengin olmağı, zengin bir izdivaç yapmağı düşündüğü zaman nihayet döşeli dayalı, ahçılı uşaklı, arabalı sandallı bir konağa, köşke, yalıya gelin gitmeği aklına getirirdi. Memnun olurdu.

Şimdi, hayalen bile memnun olmak için çok şey lâzım, pek çok şey...

Gelin oldun, diyelim. Hani otomobil? Hani çeşitli kürkler? Hani Amerikaya balayı seyahati?

Bunlar da kâfi değildir: Balolar, kokteyl partiler, kabul günleri, gazino, kulüp, plâj eğlenceleri şart...

Sonra konserleri unutmayınız. Zengin, modern, şık bayan hepsinde daima yeni elbiseler ve yeni şapkalarla arzı endam etmelidir.

Konser faslına bir de ecnebi tiyatro kumpanyalarının seri biletlerini katacaksınız. Aynı koltukta, fakat her akşam başka bir kıyafette, hattâ kürkle yer alamıyacaksanız neye yarar o zenginlik, yahut o hülya?

Sıhhatınız küçük bir arızaya uğrarsa en hafifi İsviçre ve Fransaya, daha âlâsı Nevyork'a uzanmak da yeni zenginliğin icaplarındandır.

— Neniz var?

— Vallahi, başımda bir uğultu hissediyorum; gözlerim de arasıra kararır gibi oluyor. Boston'da mütehassıs bir doktor varmış. Kendimi ona göstereceğim.

— Boston neresi?

— Amerikada bir şehir!

Gidip gelme, biraz da öteberi almak, otuz bin liranın kapısı!

Dedim ya, ümit ve hülyalarımızın da, hakikatlerin de ufukları fazla genişledi.

Ya çocuklarımız varsa?

Bu da basitlikten çıkmıştır: Tahsil için hepsini, kızını oğlanını Avrupalara, Amerikalara, oralardaki haylayf müesseselere göndereceğiz. Göndereceğiz ve ikide bir, biz de gidip geleceğiz.

Bazan baba koşacak, bazan ana... Telgraflarla, telefonlarla da mütemadiyen temas halinde bulunacağız.

— Dün konuştuk, iyi imiş. Bu yaz gelmiyecek, İskoçyaya gidecek!

Konuşulan kerime hanım Londra'da; Amerikanın bir şehrinde neden olmasın? Mahdum bey ise mühendis çıkmıştır, ama kışın bilmem ne adalarında dinlenip öyle dönecek. Dönerse şayet... Arzusu bulunduğu memlekette yerleşmek!

Zengin olmak hülyasına kapılan bir kız veya erkek artık hayal ölçüsünü dar tutamaz; ufuklar genişledi. Bütün teferrüatiyle yorucu, pürhareket, her saati binlerce liraya mal olan lüks bir hayat düşünmek zorundadır.

Zira gördükleri, işittikleri öyledir; şatafat, israf ve cinnetin son haddidir.

Bu gidişle para dayanmaz; millî seciye de dayanmaz; fakirler ve orta hallilerden önce karaborsacılardan çoğunun yıkıldığını göreceğiz.

Eğer yenilerinin yetişmesine mani olsaydık ve eskilerinin iş görmesini önleseydik çoktan görürdük. Ne olsa göreceğiz!

KİRPİ

— *Gürültü ile mücadele edileli, ne oldu?*
— *Gürültüye karıştı.*

Hayvanları Koruma Kurumu Üyesi

Adamın biri hayvanları koruma kurulu merkezine gider, başkanın karşısına çıkar:

— Efendim, der, bir güvercine karşı duyduğum minnetten dolayı kurumunuza üye olmak istiyorum.

Başkanı merak sarar:

— Çok güzel! der. Demek bir güvercine karşı minnet duymaktasınız? Bunun her halde çok mühim bir sebebi olacak!

— Hayatımı kurtardı!..

— Yâ!.. çok güzel !.. Mecmuamızade bunu neşredelim. Anlatın bakalım.

— Gayetle basit. Bundan bir müddet evvel, açlıktan ölmek üzere idim. Gözüme bu güvercin ilişti, yakaladım, pişirerek yedim, ölmekten kurtuldum.

Can Kurtaran Yerlerinin Yerleri

Hayır, ne yanlış okudunuz, ne de ortada mürettip hatası var. Yukardaki cümle yeni satın aldığımız beyaz renkli şehir hattı vapurlarının içinde bir levhaya hakkedilmiştir. İlk binişimde merak sa-ikasiyle vapurun her tarafını dolaşıyordum. Üst salondan ön güverteye çıkarken, kanepelerin altına çivilenmiş mahut levha beni karşıladı: (Can kurtaran yerlerinin yerleri kanepelerin altındadır.) Evvelâ yanlış okuduğuma zahip oldum. Eğilip dikkatli baktım; ne göreyim: (altındadır) kelimesinin (tın) hecesinin (ı) sı üstünde kocaman bir nokta !.

Her halde affedersiniz -büyük bir sineğin tersi olacak, dedim. Elimdeki gazeteden bir parça yırtıp silmeğe çalıştım. Fakat ben sildikçe yazı parladı ve kocaman nokta alaylı bir göz gibi gözlerime dikildi. sanki bana şöyle diyordu: (Beni buraya kim oturttu biliyor musun sen?.. Boşuna uğraşma, yerimden kımıldatamazsın beni. . Var git işine yolcu!.).

O dakikada aklımdan neler geçmedi neler.. Yüreğim burkuldukça burkuldu. Elbette bu yazının türkçesini Holanda şirketi kendisi uydurmadı, bizimkilerden biri verdi. Acaba kimdir, ecnebi diyarında otura otura türkçesini kaybeden bu heyet âzası?.. Örneği doğru vermişse, niçin yanlış kabul etmiş, takip ve tashih etmemiş?. Bu yazı levhaya hakkedilirken nerelerde geziyomuş?.. Bunu sormak o kadar hakkımızdır ki!.. Yoksa (i) ile (ı) yı farkedemiyecek kadar mest ve mahmur mu imiş?.. Daha birçok acı düşünceler... Fakat en müthişi, en korkuncu içimize düşen kurttur: Acaba makineler ne halde?. Pistonl... doğru işleyecek mi?. Bu çark-lar ne kadar dönebilecek?.

Göğsümüzü gere gere id-dia edebiliriz ki, bu vapurla-rın inşası ve tesellümü ile a-lâkadar mesut zevat, vapur-lardan evvel kendileri gafle-t içinde yüzmüşlerdir. İşte de-lil, işte vesika, hem de ma-deni levhaya hakkedilmiş bir vesika: (Can kutaran yer-lerinin yerleri kanepelerin altındadır). İnsanın güle-ceği geliyor da gülemiyor. Ne malûm can kurtaran yer-lerinin yerlerinde yeller es-mediği?. Açıp bakmak iste-dim. Kapağı kanepeye rapte-den halkalar gayet sıkı idi ve tahtalar yağmurdan şiş-mişti. Anlaşılan bu can kur-taran yelekleri şahıslar için değil, topyekûn vapur içindi. Bir batma vukuunda vapur suyun üstünde yüzsün diye düşünülüp konmuştu. Olur a.. Belki yeni bir icattır, bu işin tekniğinden erbabı kadar an-lamayız tabiî. Karanlıklarda boğulduk. Tenvire muhta-cız, tenvire!. Can kurtaran yok mu?.

Şadi Usal

ZEHİRLİ BİR NÜKTE

Fransız ihtilâlinin büyük simalarından Mirabo, Robespiyer'in aleyhinde atıp tutuyordu. Bir aralık:

—Bunca zamandır, uğraşıyorum, onu bir türlü adam edemedim.

dedi. Taleyrand hiç fırsatı kaçırır mı? hemen taşı gediğine koydu:

— Tuhafsın dostum. Cenabı Hak, bu kadar uğraştığı halde onu adam edememiş, sen kim oluyorsun ki!.

EVLENDİRME BÜROSUNDA

— *Salı günü evlendirdiğiniz müşteri geldi, sizi görmek istiyor.*
"Fransız karikatürü"

HİCİV ROMANI

Yazan: **Andre Dâl**
Çeviren: **T. TUNA**

Sayın Milletvekili, Maşu

Fransanın kanı, meclisin dehlizlerinden akıp boşanır.
Alfons Dode

ÖNSÖZ YERİNE, BAŞI BOŞ CÜMLELER. HER OKUYUCU, BUNLARIN İÇİNDEN DİLEDİĞİNİ SEÇSİN

★ ★ ★

— 1 —

— Bu eğlenceli bir roman mı?

— Bayım, bu tıpkı hayata benzeyen bir romandır. En eğlenceli gibi göründüğü bir anda belki çok acıdır ve hakikaten de pek neşeli..-

— Kâfi, kâfi! Anladık. Zahmet etmeyin.

— İçinde aşktan, meşkten bahis var mı?

— Var bayan. Fakat, belki sizin istediğiniz derecede değil. Son günlerde bu tarzda o kadar çok roman çıktı ki, artık söylenecek söz kalmadı. Tarihe nam salmış zamparaların hayatlarından, ayni cinsler arasındaki münasebetlerden bahsetmeğe hele hiç lüzum yok; bunlar çoktan bıkılmış, eskimiş mevzulardır. Hayat bir garip aşk sahnesi oldu; yalnız, şu son altı ay içinde on bir babanın öz kızlarına âşık olduğunu, dört kaynananın da damatlarına deli gibi vurulduğunu gördük. Neyleyim ki, umduğunuzu bulamıyacaksınız. Sayın millet vekili Maşu aşk işlerinde müşkülpesent değildir; ama, hakkı da yok değil?.. Ne yapsın başını kaşıyacak vakti yoktur. Dilediğiniz bir roman olmadığı için özür dilerim, bayan.

— Öyle ise, ciddî bir siyasî roman?

— Aman efendim, rica ederim! Bendenizi güldürmeyiniz! Bir şey hem siyasî, hem de ciddî olabilir mi? Bu bir millet vekilinin hikâyesidir.

— Hangisinin?

— Çok rica ederim, isimlendirmeğe çalışmayın. Bu kitapta adı geçen şahıslarda bazı kimseleri tevehhüm etmek on paralık fayda vermez. Bu romanda sırları çözecek bir anahtar bulacak değilsiniz. Burada ne şimdiki millet vekillerimizin, ne de içinde bulunduğumuz olayların münasebeti vardır. Bu düpedüz bir karikatürdür.

— Elbette bir gayesi olacak? Her hangi bir partiyi yere sermek için yazılıyor değil mi? Doğru söyleyin hangi fikri müdafaa ediyorsunuz?

— Bayım, eğer okurken vicdanınızın sesini dinlerseniz, bunların hiç birinin bahis mevzuu olmadığını göreceksiniz. Maşu'nun fikirleri vesveselerinden daha az ehemmiyetlidir. Siyaset adamlarının işledikleri budalalıklara, Fransız orta sınıfını da iştirak ettirmek lüzumunu duydukları andan itibaren, bir orta sınıf politikacısının acemilikleri, saçmalıkları büyültülmüş portresini yapmak icap ediyordu. Bu kukladan başka bir şey değildir. Bunda benim bir suçum var mı?

— Bir kukla mı? Peki bu kadar yüksekten konuşabilmek için. kim oluyorsunuz? Bir hakkınız, bir salâhiyetiniz var mı?

— Evet bayım; var! Ben bir vergi mükellefiyim ve her gün "Resmî Gazete" yi okurum. Siz de benim gibi bir vatandaşsınız; Maşu'yu okuduğunuz zaman bana hak vereceksiniz. Şuna eminim ki, romanın daha hırpalayıcı olabileceğini ve benim biraz insaflı davrandığımı anlayacaksınız...

Birinci Kısım

Ortada ölüm halinde bir insan bulunduğu için, ilk anda hüzün veren, fakat, bir icra memurunun kuyruğu titretmesi bahis mevzuu olduğundan dünyanın bayram etmesi lâzımgelen sahneler

Şişeler sessizce birer birer, sonra, ikişer ikişer girmişlerdi. Doktor Bernvil'in ilk ziyaretlerinde, hastanın baş ucunda terbiyeli terbiyeli oturuyorlardı. Sonra, birden işi azıttılar; odaya kısmı küllileriyle akın etmeğe başladılar. Ayni malı, bir kaç kısma bölüp, ayrı ayrı şeylermiş gibi satmağa kalkan bakkalların sersemce zekâsiyle hareket eden, eczacıların durup dinlenmeden piyasaya sürdükleri ol'lu, il'li, al'lı bir sürü ilâç şişesi için ayrı bir masa icap etti. Şimdi, rahat rahat oturuyorlar ve önlerindeki bir kutu kavanoz surunun ardından mantardan miğferleri ve etiketten kalkanlariyle gözlüyorlardı.

Evet bir adamın ölümünü gözlüyorlardı.

Adamda ilk göze çarpan uzanmış ellerden; sanki denizde bir tahta parçası arayan kazazede elleriydi. Sonra, entarinin düğmesiz kol kapaklarından doğru iki sıska kolu kaplayan kıllar, suratı bir yosun gibi saran sakallar, şimdiden bir kuru kafa olmak yolunu tutmuş bir baş ve Tuluz'luların dedikleri gibi, "İcra memuru bay Maşu'nun tükürülecek ağzı" görünüyordu.

(Devamı var)

Louis İle Banker Bouret

Bütün ömrünü, hesapsız servetini, milyonlarını lüzumsuz bir arzuya, "kralla görüşmek ve onu evine misafir etmek" için sarfeden banker Bouret, istediğini yerine tamamen getiremedikten başka ayrıca da bu uğurda bütün varını yoğunu kaybederek iflâsetmiş, nihayet dilenmeğe mecbur olmuş.

On Beşinci Louis de kendinden evvelki kralların birçoğu gibi çok kötü bir duruma düşmüş, mali vaziyeti tamamen bozulmuştu. Hattâ o derecede ki artık hiçbir tarafta kredisi kalmamış, pare bulamaz olmuştu.

Bu hale rağmen, banker Bouret, krala takdim edilmek ve onunla konuşmak şerefine nail olmak mukabilinde, ancak bu şartla On Beşinci Louis'ye külliyetli miktarda para ikrazetmeğe razı olmuştu.

Kral ilkönce razı olmamış, fakat başka yerden para bulamıyacağına, her ne pahasına olursa olsun para bulmak zorunda kaldığından, hiçbir asaleti olmıyan bankerle konuşmayı kabul etmiş.

Yalnız bu konuşmayı bütün saray halkı önünde değil, güya tesadüfmüş gibi Onbeşinci Louis Marly' de bir gezinti yaparken ona yolda rastgelecek ve kendisine tazimatını arzetmek fırsatını verecekti.

Vaka bu suretle cereyanetti; fakat Bouret Kralın haşmeti karşısında şaşalamıştı. Çok çalıştı fakat bir kelime bile söylemek imkânını bulamadı.

Onbeşinci Louis gülümsedi ve bu tebessümünü ona kâfi bir iltifat sayarak uzaklaştı.

Ertesi günü, hatırı sayılır bir yekûn tutan paralar bankerin kasasından Kralın hususi hazinesine nakli mekân etmişti. Etmişti ama bunlar da fazla dayanmadı, az sonra hazine tekrar tamtakır kaldı.

Bouret'ye tekrar müracaat lüzumuhasıl olmuştu. İstenilecek meblâğ çok idi, binaenaleyh sızdırmak için bankerin izzetinefsini biraz fazla okşamak icabediyordu.

Ona dediler ki : — Kral hazretleri sizin ona Marley'de yaptığınız ziyareti iade lûtfunda bulunacaklar ve bağınızdaki güzel meyvalardan yiyecekler.

Bouret sevincinden deliye döndü. Kral, bizzat evine mi gelecekti? Böyle bir şey hatır ve hayalinden geçmemişti, düşünmeğe cesaret edemiyordu. Ne şeref!

Şu var ki bankerin, bahçesi yemiş ağaçlariyle dolu bir malikânesi yoktu. Derhal bahçeli bir şato satın aldı ve kesenin ağzını yeniden açarak milyonları Kral hazinesine boşalttı.

Lâkin XV. Louis görünmedi. Sadece Versailles sarayında karşısına bir an için çıkarılan teneke bir gün şöyle dedi : — Devlet işleri şatonuza gidip nefis meyvalarınızdan tatmağa müsaade etmedi. Niyetim sonbaharda size bir ziyaret yapmak ve avlanmaktır.

Bouret'nin şatosunda av hayvanı ve tertibatı bulunmadığından yeni bir malikâne daha almak zorunda kalmıştı. Burada av boldu. Devlete para ikrazında devam ederek bekliyordu. Yine ümidi boşa çıktı.

Villeroi ile Condé, bu iki devlet adamı da bankeri boyuna sızdırıyorlardı. Kralla bir mülakat daha tertibettiler.

— Romatizma yüzünden evinize gelemedim. Fakat muhterem zevcenize tarafımdan söyleyiniz : Neuilly'deki konağınızda bir gece kalacağım ve kendisine ihlâslarımı takdim edeceğim.

İşte kral bu defa da öyle bir vaitte bulunmuştu. Bouret bekârdı, yaşlıydı, şişmandı; evlenmesi icabediyordu. Serveti sayesinde madam Pompadour'un akrabasından genç, güzel bir kız aldı. Karısı pek müsrifti, başladı hesapsız sarfiyata... Bankerin altınları yavaş yavaş suyunu çekiyordu.

XV. Louis'nin sıhhatı da o sırada bozuldu, artık sarayından çıkamıyordu.

Bouret, karısının sarfiyatını kapatmak için bazı hatalı muamelelere girdi; bocaladı, sarsıldı, nihayet izdivacının ikinci senesinde meteliksiz kaldı.

Bir zamanlar Fransız kralına, devlet hazinesine, devlet adamlarına milyonlar veren bu büyük banker, az sonra Paris sokaklarında avcunu açarak dileniyordu. Dilenerek öldü.

Çeviren: *F. KARAY*

Dilenci — İnsan sıkılır biraz yahu, bu hayat pahalılığında yirmi beş kuruş vermeğe utanmıyor musun?!..

BABA ÖĞÜTLERİ:

GENÇ ADAM!..

Genç Adam!.. Bir dil öğren.. yazık bu zamanlara,
Şimdi çok ihtiyaç var çünkü tercümanlara,
Hepsi de alıyorlar dört beş yüz lira aylık;
Gel... sana hizmet edip, gösterelim ko.aylık:

Lisan öğrenmek için tercih et LİNGUAFON'u,
Hem kolay, hem zevklidir.. becereceksin onu,
Okula lüzum yoktur... Öğretmendir plâklar,
Bu plâklar her dersi sana anlatacaklar..

Sözümüz ne doğruymuş; o zaman göreceksin,
Fazla para kazanıp, murada ereceksin.

MEVSİM ÇİÇEKLERİ

L Â L E

Lâle ile aramın pek iyi olmadığını söylemekten çekinmiyeceğim. Lâle ancak bir motif olarak güzel ve Türk sanatkârları da bu noktayı çok iyi kavradıklarından onu çini, mermer, elişi üzerinde her milletten daha mükemmel kullanmışlar, sanat tarihimize nakşederek ebedileşmişlerdir.

Lâle de, lâle devri de uzun sürmedi. Hamdolsun ki, lâle merakından lâle motifi, lâle devrinden de Nedim kaldı.

Lâle çok çeşitli, renk renk, elifli nakışlı, ziyadesiyle göz alıcı olmakla beraber - belki de bunlardan dolayı - pek basit, pek yalın kat, âdeta ruhsuz, muhakkak ki bön ve kendini beğenmiş bir çiçektir. Kokusu da yoktur veya yok sayılır.

İnsan bu çiçeği tabiatin yetiştirdiğine değil, bir atölyede işçi kızlar tarafından kâğıt ve kumaş kırpıntılarından yapıldığına hükmedebilir.

Zaten çiçek olarak lâle, kocaman karnı ve kof dolgunluğu ile epeyce kabadır. Ancak motif şekline girince narinleşir ve mâna kazanır.

Divan edebiyatında lâleden çok bahsedilir ama bu, o çiçeğin şairlerce pek beğenilmesinden ziyade şarap kadehine benzemesinden ve "piyale" kelimesine çok uygun bir kafiye teşkil etmesindendir.

Diğer taraftan kendi haberi olmadan ve çok sonradan (Lâle devri) şairi unvanını taktığımız eşsiz Nedim, şiirlerinde lâleden fazla güle yer ve kıymet vermiştir. Hakkı da vardır.

Lâle merakının azalmasına keder edemiyeceğim. Hattâ kabak çiçeği bazan lâlenin yerini tutacağına inanmaktayım. Ötekinin soğanı pahalı olduğu için yiyemeyiz ama kabak çiçeğinin üzerinde açıldığı nazik sebzeden pek âlâ ve pek ucuzuna istifade ederiz.

Lâleye karşı hürmetsizlik ediyorum, belki de manevî şahsiyetine dil uzatıyorum ama bereket basın kanununda o işe dair derhal tevkif ve ağır surette tecziye hükmü yok!.

Nedim de lâleden kolay vazgeçermiş ki:

Al deste eğer lâle bulunmazsa piyâle

demiştir. Benim diyeceğim de budur.

R. H. K.

YAZISIZ KARİKATÜR

Silâhlı iki korkak

"Fransız karikatürü."

BİRAZ BUNDAN, BİRAZ ONDAN..

Şarlonun Yeni Filmi

Diktatör filmi İstanbulda ve Türkiyede fazla rağbet görmedi. Zira hem senaryosu iyi değildi, hem de eserin gösterilmesi geciktiğinden esas kıymetini kaybetmişti. O filmi Hitler ve Musolini

henüz hayatta ve iktidarda bulundukları zaman seyretseydik belki zevkini çıkarırdık. Komikleştirilmiş iki ölünün mübalâğalı tuhaflıkları hoşumuza gitmedi.

Şarlo, şimdi yeni bir film hazırlamaktadır: Napoleon. Fakat Charlie Chaplin, bu eserinde de tarihi altüst etmiştir. Zira Şarlo'nun Napoleon'u mahbus bulunduğu Saint - Hélène adasından bir yolunu bulup kaçıyor, yerine tamamiyle kendisine benzeyen birini bırakıyor ve Parise geliyor. Maksadı XVIII. Louis'yi düşürmek için bir hükûmet darbesi yapmaktır.

Fakat aksi tesadüfe bakınız ki, bu iş tam muvaffak olacağı sırada Parise Adada mahbus bulunan Napoléon' un ölüm haberi geliyor. Arkadaşları kendisini bırakıyorlar. Zavallı hakiki imparator tek başına, dım dızlak sokakta kalıyor.

Nihayet bir kulübede hayata gözlerini yumuyor ve sahte bir isimle Perlaşez mezarlığına gömülüyor!.

Wallace Beery ve Kızı

Geçenlerde vefat eden Wallace Beery, kızına üniversiteyi bitirince aktris olmak müsaadesi vermişti.

Carol An Beery güzel ve

sahneye istidatlı bir gençtir. Babasının niyeti kızına sahne ve perde hayatında rehberlik etmek ve onu uzun yılların tecrübesinden kazandığı malûmatla iyi bir sanatkâr yapmaktı. Yazık ki, ömrü vefa etmedi.

Geçen gün vefatı haberi gelen beyaz perdenin en sevimli ve hareketli artisti Wallace Beery'nin bir filimden alınan enteresan bir poz

"Men only" nin artistik foto ğraflarından

Gemi Aslanının güzeli !

Romada Çevrilecek Amerikan Filmleri

★ Douglas Fairbank, yeni filmini Romada çevirecektir. Filmin ismi (Venedik hırsızı) dır.

★ Yine Romada (Quo Vadis) filminin yeni bir nüshası çevrilecektir. Oynayacaklar Georges Peck ve Elisabeth Taylor ve 46 Amerikalı aktördür.

★ Charles Boyer ile İrèn Dunne (Seneler o kadar uzun ki) isimli bir filmde tekrar baş rolleri alacaklardır.

★ Hedy Lamar, yeni filmini Ray Milland ile çevirmektedir.

★ Greer Garson yakında İngiltereye giderek (Misis Miniver) filminin mabadını çevirmeğe hazırlanmaktadır. Bu film, birinci filmi ikmal edecektir.

★ Anatole France'ın lisanımıza tercüme edilmiş olan meşhur (Thaüs) romanı Cecil B. de Mille'in pek hoşuna gittiğinden elindeki filmi bitirir bitirmez bunu çevirmek niyetindedir. Baş rolü Hedy Lamar alacak, erkek rolü Burt Lancaster tarafından oynanacaktır.

★ Greta Garbo, perdeye dönmek üzeredir. Rol aldığı film Balzac'ın (Langais Düşesi) adlı romanından iktibas edilmiştir.

★ Vaktiyle (Lübnan şatosunun sahibesi) rolünü oynamış olan Spinelly, uzun bir hareketsizlik devrinden sonra sinemaya dönüyor. Oynayacağı film (Beyaz kadın) dır.

★ Artık epeyce yaşlanmış olan Fransız sahne artisti Marcelle Chantal da bu yıl içinde bir film çevirecektir. Görülüyor ki beyaz perde sanıldığı gibi kadınları çabuk hırpalamamaktadır; aksine hayat iksiri tesiri yapmaktadır.

★ Şimdiye kadar hayalî mevzuları seçmek "desen anime" usulünden bundan sonra zabıta filimlerinde de istifade edilecektir .Büyük rağbet göreceği tahmin olunmaktadır.

— Kocacığım şapkanı doğru giy !.. Herkes bize bakıyor.

Otomobil ve Hata Yarışları

Birkaç gün evvel gazetelerde şöyle bir ajans haberi çıktı :

"Ankara, 2 (A.A.) — Dün burada yapılan otomobil yarışları hakkında verdiğimiz haberde üçüncü yarışı teşkil eden sürat yarışını Necdet Ergörün kullandığı Mercedes-Benz otomobilinin kazanmış olduğu kaydedilmekteydi. Bu yarışın birincisi, Nureddin Bakı'nın kullandığı Buick'tır.

Diğer taraftan ayni yarışın üçüncülüğünü Ömer İnönünün kazandığı kaydedilmişti. Ömer İnönü'nün bu yarışlara iştirak etmediğini kaydeder ve üçüncülüğünü Salih Çetinbıçak'ın kullandığı Skoda'nın kazanmış olduğunu bildirir ve özür dileriz."

Anlıyamadık, bizde otomobil yarışı tertibetmenin mânası nedir?

Kendimize ve yabancılara, çeşitli otomobil fabrikalarımızın reklâmını mı yapıyoruz?

At neslinin ıslâhını teşvik için at yarışları tertibediyoruz. Âlâ. Çünkü at kendi memleketimizde yetişiyor. Ya otomobil?..

Ajansın özrüne gelince; hatanın hangi birini düzeltelim, a canım?

Şu yarışlar Japonyada, Avustralyada veya Güney Amerikada yapılsaydı, derhal bir telgraf hatası olmuş, deyip geçerdik. Hoş oralarda öyle bir hata da işlemezler ya.

Otomobil yarışı Ankarada yapıldı ve hiç şüphe yok ki Anadolu Ajansı Genel Müdürü de, muharrirleri muhabirleri de gerek m saikasiyle ve gerekse va icabı olarak Hipodroma mişler, yarışları seyretm lerdir.

Gitmediklerini, görmedik lerini kabul edelim. Ajan Genel Müdürlüğünün tele nu da mı yok?

Yalan yanlış haberleri jans havadisi olarak bü dünyaya ilân et, ondan so özür dile.

Havadisin altına şunu ilâve etmeliydiler :

"Hata ve özür yarış da birinciliği Anadolu A sı kazanmıştır."

CEM

BİR NAZIM

Ne câh-ü servet isterim
Ne îyş-ü işret isterim
Ne cry-i nüzhet isterim
Seninle ülfet isterim

Gözümde sûlei zekâ
Özümde pertevi safa
Senin gibi melek lika
Bir ehli iffet isterim

Eğerçi dilharâbının
Esiri gülşarabının
Senin ayak turabın
Kapında hizmet isterim

Düşüp de pâyine müdâ
Felekten etsem ahzi kâ
Bana semalar olsa râ
Ben öyle devlet isterim

Bütün mehâsininle sen
Ol âbı rûy-i merd-ü
İlâhtan duama ben
Bu dem icabet isterim

Muhyiddin Raif Yeng

Çocuk Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bü çocuklarını değil, ha bütün büyüklerini de gilendirir.

★★★

Çocuk Ansiklopedisi
Bütün dünyanın bilgi rini herkesin anlıya ğı tarzda sade olara yazmıştır.

★★★

Çocuk Ansiklopedisinde
Dikkati çeken büyük çeşitli resimler.

2 büyük cilt, 1448 sayf 1783 Resim, 218 Me Fiyatı 15 Lira
İstanbul TAN Matba

BİR NAZIM

Ne câh-ü servet isterim
Ne iyş-ü işret isterim
Ne cry-i nüzhet isterim
Seninle ülfet isterim

Gözümde sûlei zekâ
Özümde pertevi safa
Senin gibi melek lika
Bir ehli iffet isterim

Eğerçi dilharâbının
Esiri gülşarabının
Senin ayak turabına
Kapında hizmet isterim

Düşüp de pâyine müdâm
Felekten etsem ahzi kâm
Bana semalar olsa râm
Ben öyle devlet isterim

Bütün mehâsininle sen
Ol âbı rûy-i merd-ü zen
İlâhtan duama ben
Bu dem icabet isterim

Muhyiddin Raif Yeng...

...ürü de, muharrirleri ...muhabirleri de gerek me... saikasiyle ve gerekse va... icabı olarak Hipodroma ... mişler, yarışları seyretm... erdir.

Gitmediklerini, görmedik... erini kabul edelim. Ajans Genel Müdürlüğünün telef... nu da mı yok?

Yalan yanlış haberleri ... jans havadisi olarak bü... dünyaya ilân et, ondan so... özür dile.

Havadisin altına şun... ilâve etmeliydiler :

"Hata ve özür yarışı... da birinciliği Anadolu Aj... sı kazanmıştır."

CEMB...

Çocuk Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bü... çocuklarını değil, ha... bütün büyüklerini de ... gilendirir.

★★★

Çocuk Ansiklopedisi
Bütün dünyanın bilgi... rini herkesin anlıyaca... ğı tarzda sade olarak yazmıştır.

★★★

Çocuk Ansiklopedisinde
Dikkati çeken büyük ve çeşitli resimler.

2 büyük cilt, 1448 sayfa 1783 Resim, 218 Mev... Fiyatı 15 Liradır
İstanbul TAN Matba...

KISA HİKÂYE

Kurdun Kaptığı Kuzu

(Başı geçen sayıda)

Nasihatım, hissiyatına kapılma!....

Bay Laklak gençliğine ait bu yüz kızartıcı hâdiseyi anlatıp bitirdikten sonra, sıra Bay Falak'a geldi. Anasının ebeliğinden, evlerindeki hizmetçi kızlardan bahsetmeğe kalktıysa da, mevzuun çatallaştığını gören bay Butike, gençliğin sukut etmekte olduğuna işaret eden bir çok delilleri ileri sürerek bahsi değiştirdi :

— Gençliğimizde, Yablonskinin ve Dukanın birer dersi olan manzumelerini okurduk, diye traşa başladı. Böyle futbol, mu bol bilmezdik. Birbirimize bilmeceler sorarak eğlenir, bilgimizi arttırırdık. Şiir yazmak değil, okumak bile aklımızdan geçmezdi. Bankada maiyyetimde bir şair var; hoş yakında kapı dışarı edeceğiz ya!... Kendine göre yeni bir tahrirat şekli icat etti. "Şu tarihli ve sayılı yazınıza cevap olduğunu arzederiz., diyeceği yerde "şu tarihli ve sayılı yazınıza cevap olarak sunulur.,, diye başlıyor.. Böyle rezalet olur mu? Sizin de tüyleriniz diken diken oldu değil mi? Zaman gençliği hiç bir şeyden anlamıyor, bitmiş, mahvolmuş!..

Bay Lâklak,

— Ya bu sefahat âlemleri diye atıldı. Bir toy delikanlı önce meyhaneye, sonra bara gider ve bir daha da bu çirkin muhitten çıkamaz. Tamamile mahvolur.

Bay Şarl'ın içinde, farkına varmadan, tarif edilen bu çirkin muhite doğru kaçma temayülü uyanmıştı. kalbi güm güm! atarak sokağa baktı ve birden bağırdı:

— Aman Rispler geçiyor!..

Şapkasını kaptığı gibi, "şimdi gelin,, dedi, ve dışarı fırladı.

Aradan bir çeyrek saat geçti. Bay Butike,

— Delikanlı gecikti, dedi. Arkadaşı lâfa tutmuş olacak. Halbu ki, ona kumar oynayan bir talebenin başına gelen felâketleri anlatacaktım.

Bu sırada, bay Laklak'ın gözleri karşı duvara ilişti.

— Arkadaşının ismi ne demişti?

— Rispler.

— Aman yarabbi!.. Baylar siz de bakın!..

Bir reklâm kartonunun asılı durduğu duvarı işaret etti: "Rispler gazozları dünyanın en nefis içkisidir.,,

— Peki ama; Bay Rispleri nereden tanıyormuş?

Ağlamaklı hale gelen bay Laklak,

Dostlarım, dedi, işin en feci tarafı da bu ya. Şu ilânda, "Havva anamızın gazozlarından içiniz,, yazılı olsaydı, şuna yüzde yüz kaniim ki, Şarl, "Hava anamız geçiyor,, diyecek ve sırra kadem basacaktı.

İşin ne derece kötüye vardığını anlamışlardı; yarım saat geçtiği halde, aziz evlât geri dönmemişti.

Bay Laklak,

— Bir az daha bekleyelim dedi.

Bir müddet daha, boş boşuna beklediler.

Bay Laklak, bitkin bir sesle,

— Kuzuyu kurt kaptı! diye mırıldandı.

Ötekiler de derhal ilâve ettiler;

— Zavallı bir daha dönmiyecek!..

Bay Laklak şef garsonu çağırdı ve sesini alçaltarak,

— Azizim bay Bünyan, dedi. Söyliyeceklerimin aramızda kalacağına şerefiniz üzerine söz verin. Tecrübesiz gençlerin gözlerini döndürerek kendine çekerek meyhanelerin, gazinoların (höm, höm! diye öksürdü) ve bazı yerlerin adreslerini verebilir misin?

— Hay hay!.. emrdersiniz!..

Bay Laklak cebinden çıkardığı beyaz bir kâğıd üzerine, gençlerin ve ihtiyarların gidip de eğleneceği, kendinden geçeceği, hayattan kâm alacağı bütün adresleri itina ile sıraladı. Bundan sonra,

Aziz dostlarım, dedi. Kurdun kaptığı kuzuyu, Şarl'ımızı bulmamız gerek!..

Bunun üzerine, üç muhterem bay listedeki meyhaneleri, gazinoları, ve bilmem nereleri, sokaklara, caddelere göre sıraladılar, aziz evlâdlarını aramağa çıktılar. Yürüdükleri yol çetindi. her uğradıkları yerde ya bir duble bira, ya da bir kadeh şarap içmek zorunda kaldılar. Onuncu uğrakları olan Flekaya geldikleri zaman şansları yardım etmişti: neyleyelim ki onlarda bunu fark edecek hal kalmamıştı.

Bu Flaka meyhanesi onların pek hoşuna gitmişti. Hele alkol dumanları arasında şöyle böyle, hayal meyal seçtikleri hoş sohbet bir gençle ahbap olmuşlar, gülmüşler, söylemişler, bağıra çağıra şarkılar söylemişlerdi. sonradan bu genç ahbap onları arabaya bindirmiş, teker teker evlerine bırakmıştı.

En sona kalan bay Laklakı da oturduğu binanın ikinci katına çıkarıncaya kadar akla karayı seçmişti. Merdivenleri basamak basamak çıkarken, bay Laklak durmadan genç adama:

— Delikanlı, pek hoşuma gittin! Çok vakur ve efendi bir adamsın!.. Sana bu gece evimde yatmağa müsaade ediyorum... deyip duruyordu.

Fakat, ertesi sabah bay Laklak gözlerini açıp da, gece tanıştığı çok vakur ve efendi adamın yerinde kurdun kaptığı kuzunun yattığını görünce hayretinden donakaldı.

Yazan: **Yaroslav Haşek**

Zaten Onu Yapıyorum !

Bu, Mister Trumanın en çok sevdiği bir fıkra imiş. Amerika cumhur reisi sık sık anlatırmış.

Amerikalının biri yerlilerle meskûn olan bir bölgeye gelir ve çadırının kapısında bağdaş kurmuş bir kızıl derili ile yarenlik eder. Lâf arasında,

— Neden çalışmıyorsun? diye sorar.

— Çalışırsam ne olacak?

— Para kazanırsın.

— Para kazanırsam ne olur?

— Biriktirirsin.

— Biriktirirsem ne çıkar?

— Bir hayli paran oldu mu; bir şey yapıp da yorulmadan yaşarsın.

— Ben de zaten onu yapıyorum.

TELÂFİ EDİYORMUŞ

Bay (R.) parasız olmasına rağmen, hovarda bir delikanlıdır. Gezmesini, tozmasını sever.

Geçenlerde umum müdür kendisini çağırdı, kaşlarını çatarak:

— Azizim, (R.) dedi, senin çalışmandan hiç memnun değilim. İki aydır dikkat ediyorum her sabah yirmi dakika geç geliyorsun.

(R.) sırıttı:

— Doğru amma, efendim, dedi. Akşamları yirmi dakika erken çıkıyorum.

MUZ

— Bana bak! Sana bir sual soracağım; bilebilirsen aferin.

— Sor bakalım!

— Çinliler muz kabuklarını ne yaparlar?

— Ne yalan söyliyeyim; bilmiyorum.

— Bir bira ısmarlarsan, söylerim.

— Kabul! ısmarladım, gitti.

— Tıpkı bizim gibi yaparlar; atarlar.

TASARRUF HESAPLARI

1949 İkramiye Plânı

75000 Lira

Büyük ikramiyeler

3 Tane	10000	Lira
3 „	5000	„
12 „	1000	„

Çekilişe iştirâk için en az

100 liralık bir hesap açtırınız.

veya mevcut hesabınızı bu miktara yükseltiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

(Tesis tarihi : 1914)

İstanbul Şubesi: Tel 24478
Osmanbey Ajansı: Tel. 80481

T. GARANTİ BANKASI'nın

1949 İkramiye keşidelerine iştirâk ediniz..

12 ayda 12 çekiliş

Senede:

1465 Adet para ikramiyesi.
3000
1500
1000 Liralık büyük ikramiyeler,

200,000 Liralık GARANTİ APARTMANI nın 2 Dairesi

2 Kıymetli Arsa (İSTANBUL ve İZMİR'de)

2 Lüks Otomobil,

396 Adet ÇOCUK DOĞUM GÜNÜ hediyeleri

100 liralık bir hesapla bütün çekilişlere ve 25 lira ile 1-13 yaş arası çocuk hesapları keşidelerine girersiniz

Her 100 Lira için ayrı bir kur'a numarası verilir.

Hesapların keşide gününe kadar düşürülmemesi şarttır.

Okul tasarruflarile diğer para biriktiren müesseseler mevduatına en müsait faiz verilir ve bütün ikramiyelere iştirâk ettirilir.

Tafsilât gişelerimizde...

Sahibi : F. KARAY
Yazı işlerini fiilen idare eden : Cemal Refik Delibaş
İdare yeri Ankara Caddesi 98/2 İstanbul
Dizildiği yer : Murat KERMAN Mürettiphanesi
Basıldığı yer : TAN Matbaası

Menfaatinizi korumak istiyorsanız
AYDEDE
ye ilân veriniz çünkü:
AYDEDE
de çıkan ilânların ömrü bir günlük
değildir.

AYDEDE

SİYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	6	Lira
„	Memleket dışı	11	„
1 Senelik	Memleket dışı	12	„
„	Memleket içi	13	„

MANİLER

Gökte yıldız yüzaltmış
Allah neler yaratmış
Anası çörden çöpten
Oğlu arslan yaratmış.

★

Çubuk uzun el yetdez
Sevdan serimden gitmez
Bu gözler seni gördü
Hünkârı kabul etmez.

★

Gözleri gök sevdiğim
Kirpiği çok sevdiğim
Âlem seyrana çıkmış
İçinde yok sevdiğim

★

Kaşların karasına
Gül koydum arasına
Seni merhem diyorlar
Yürekler yarasına.

★

Siyah ipek mor düğme
Yârim düştü gönlüme
Her gönlüme düştükçe
Kan damlıyor ömrüme.

★

Çini tabakta reçel
Bu günler gelir geçer
Dilim söylemez amma,
Kalbimden neler geçer.

MUKAYESELİ FOTOĞRAFLAR

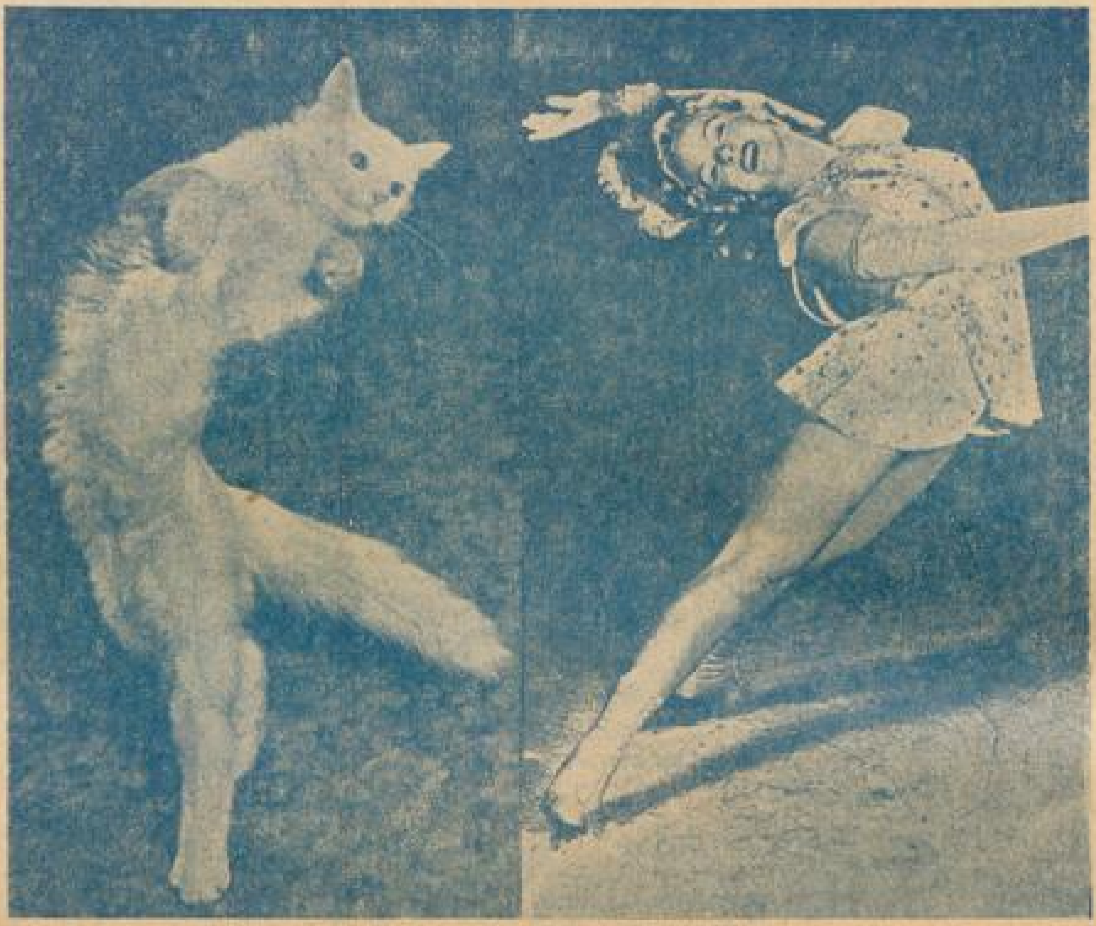

İki şirin dansöz

ARKADAŞLIK BU..

Mister İden Hariciye nâzırı iken bir gün Başvekil Mister Çörçile telefon etti:

— Size bir sürprizim var, dedi, karım bugün ömründe ilk defa olarak yemek pişiriyor. Şizi de dâvet ediyor, bu akşam yemeğe gelir misiniz?

Mister Çörçil cevap verdi:

— Nasıl gelmem dostum. Zaten ben senin ötedenberi felâket arkadaşınım!

Arı İhracatı

Amerikadan Meksikaya külliyetli miktarda arı ihraç edilmiş. Bunlar, Meksika limonluklarına musallat olan sinekleri mahvedeceklermiş. Arıların yumurtalarına bayıldıkları bu sinekler, şimdiye kadar iki milyondan fazla limon ağacını kurutmuşlar.

İFTİRAYA UĞRAMAK

Bir doktor arkadaşı, Profesör doktor Bordeleben'i ziyaret etmişti. Söz tabâbetten açıldı, arkadaşı:

— Vallahi, dedi, her hasta için bir reçete yazarken elim titriyor, kendi kendime: "acaba bu yazdığım reçetedeki ilâç hastada ne gibi tesir husule getirecek?" diye düşünüyorum. Doğrusunu istersen, ben bu işin kat'iyen ehli değilim.

Bir müddet sonra dışarı çıktılar, yemek yemek üzere bir lokantaya girdiler. Masalarına orta yaşlı bir adam geldi, Bardeleben'in arkadaşının elini sıktı, ona teşekkürler etti, sonra Profesöre döndü:

— Bilemezsiniz, dedi, bu ne hâzık bir hekimdir.

Bardeleben güldü, arkadaşına az evvelki sözlerini telmihen:

— Dikkat et dostum, dedi, iftiraya uğrayorsun!

İCATLAR BEYHUDE Mİ?

Dr. Ernst von Bergmann, mühim bir hastalık geçiren zengin bir adamı haftalarca tedavi etmiş, onu muhakkak bir ölümden kurtarmıştı. Nekahet devresine giren hasta, kendisini muayeneye gelen doktora minnetle baktı:

— Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum, dedi. beni ölümlerden kurtardınız. Bilmem ki, size olan borcumu nasıl ödeyeceğim?

Dr. Ernst von Bergmann, gülümseyerek şu cevabı verdi:

— Hiç üzülmeyiniz. Bu mühim suali eski insanlar da birbirlerine sormuşlar ve nihayet kafa kafaya verip parayı icat etmişler!.

ANADOLU Anonim Türk Sigorta Şirketi

Türkiyenin En Büyük Sigorta Şirketi

TÜRKİYE İŞ BANKASI A. Ş. VE T. C. ZİRAAT BANKASI KURUMU

Sermaye ve İthiyatı: 5.832.000 — T. Lirası
20 sene zarfında tediye etmiş olduğu hasar tazminatı 20 Milyon Türk Lirasıdır.

YANGIN - HAYAT - NAKLİYAT - KAZA

Sigortalarınız için en müsait şartları "ANADOLU„ da bulabilirsiniz. Muamelât Mekezi: İstanbul Yeni Postahane Karşısı Kredi Han.

TELEFON :

Müdür	20531
Santral	24294/3/2
Hayat kısmı	20541
Galata Bürosu	43949

Türkiye İş Bankası A. Ş. ve T. C. Ziraat Bankası Şube ve Ajansları Şirketin Acenteleridir.

YAPI ve KREDİ BANKASI

1 Mayıs ikramiye çekilişinde kazanan talihlilerin isimlerile kur'a numaraları

Beheri 15.000.- lira değerinde 5 odalı yazlık iki EV

1 - İSTANBULDA: 99835 kur'a numaralı Bohora Refka

2 - İZMİRDE : 68376 kur'a numaralı Kenan Toprak

1000.- er lira Kazananlar :

İSTANBULDA : 78708 Hamit Büke. 106704 Hasan Kangal 118078 Dimitri Pileratos, 136522 Hayim Varnalı.

KADIKÖYDE : 49304 Aliye Hacıbekir

500.- er lira Kazananlar :

İSTANBULDA : 120794 Nurinnisa Sun.., 85560 Kadri Alp, 81247 Sadice Ulusayan, 86662 Eser Diren

GALATADA : 22877 Harman Ohannesyan

PANGALTIDA : 40783 Evlambiya Teker

İZMİRDE : 62829 Bayram Özbaysal, 73077 Hayriye Eryeğit, 72775 Ayşe Arbak

ADANADA : 33731 Aziz Dinçer

YAPI ve KREDİ BANKASI